

Palatul Cultural

Arad

GAZETA

ANTIREVIZIONISTĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, STR. NICU FILIPESCU 30.ORGAN DE DOCUMENTARE
APARE SĂPTĂMÂNALREDACTOR ȘI EDITOR
ISAIA TOLAN

recând nu fără emoție pro-
mului an, căci multe și
se greutăți am avut de
mpinat până să punem
ile acestei gazete de mare
ate națională și să-i ve-
asigurată pentru anul ce
o răspândire mai largă,
să ne permită să anunțăm
itorul apropiat o reducere
onamentului și o serie de
niri considerabile pentru
rii din pătura de jos și
primul rând pentru săteni,
lumii din inimă tuturor
cari ne au ajutat cu abo-
ntul lor sau cu sprijinul
co să putem intra în noul

umărul acesta al „Ga-
Antirevizioniste” a a-
t cu un cuprins mai re-
decât de obicei, din pri-
că ni-a răpit patru pa-
sumarul pe categorii
numerelor apărute până
m. Pentru toți câți știu
aprecieze valoarea unui
el de sumar, scuza a-
ta e de prisos.

răm cititorilor noștri
tutor românilor An
fericit.

nele „cinstite” ale
revizionismului
maghiar

ședintele Ligii Revizioniste,
renegat Francisc Herczeg,
nat la 16 Dec. în „Pesti
” un articol despre ver-
Societății Naționale, în
docească să spună că jude-
dela Geneva n'a fost nici
pă a Miciei Intelegeri și nici
gere a Ungariei, ci un com-
is. Adevărat că Ungaria și-a
obligăția să condamne pe
Zați, dacă vor fi în Ungaria
rati, dar noi nu credem —
Herczeg Ferenc — că sunt.
ședintele Ligii Revizioniste
stează apoi în contra legă-
ce s'a spus că este între
onism și terorism, și în-
cu aceste cuvinte:

ciodată nu s'ar adus în
arme mai cinstite decât
cu cari luptă mișcarea
polistă.”
păce s'a constatat de cătră
pai mare autoritate a lumii
kapusztă a fost pusă în
revizionismului, și după
ste chestia cu falsifică-
e franci, cu pașachinele din
Ligii Revizioniste și cu
te prea cinstite arme de
ale acestel mișcări ungu-
pu poți decât să te cru-
în fața acestor clinici dela
pesta, cari nu se rușinează
nic pe lume.

Amvonul din Budapesta în slujba revizionismului

de Ț. Dr. Grigorie Comșa, Episcopul Aradului.

Timpul nostru este timpul pro-
gresului celui mai uimitor și to-
tuși conducătorii poporului ma-
ghiar se opun progresului drep-
tății în lume. În scopul agitației
lor revizioniste au transformat
până și amvoanele bisericilor în
tribune de turburare a ordinii și
dreptății.

În cele următoare vom do-
vedi afirmațiunea noastră, ana-
lizând trei volume din predi-
cile preotului romano-catolic
Dr. Tihomir Toth, profesor la
facultatea de teologie catolică
din Budapesta.

În cartea sa: „Predici des-
pre cele zece Porunci”
(apărută în 1928) la pag. 131-
140 are o predică despre seopul
cinstirii sfinților. Ea începe așa:
„Lângă Paris, la Versailles, în par-
cul, în care se găsește și castelul
„Trianon, ce produce străntorare
fiecarei inimi maghiare, se înalță și
azi în deplină splendoare palatul
neasemănat de bogat al regelui-
soare francez, al lui Ludovic al
XIV-lea.”

La pag. 328 în predică cu titlul:
„Luna Mai maghiară” spune: „Noi
asupra cărora apasă onoarea de a
face educația tineretului de azi,
nu putem evita gândul plin de
răspundere că: odată și odată a-
cești tineri trebuie să înveselească
fața indoliată a Hungariei înlăcră-
mate. Așa să privim spre fiii noș-
tri că sufletul lor ne este mai
scump decât aurul pierdut al mi-
nelor din Kormóc. Că șira spinării
lor bine făcută și caracterul lor
neclătinat este o comoară mai mare
decât brazii seculari ai Carpaților
pierduți și decât pădurile săltau-
toare ale munților ardeleni.”.....
„numai astfel se poate soluționa
problema arzătoare, ca maghiarul
mai mult să nu mai fie sabia fi-
delă a cuceritorilor străini.”

Și cum aceste predici erau
ținute la radio, părintele profe-
sor Toth a primit diferite felici-
tări din Ardealul românesc, pe
cari le publică la sfârșitul cărții.
Reproducem de aici următoar-
ele din cuvânt în cuvânt:

„Directorul gimnaziului unui
oraș mare din Ardeal scrie (5 Dec.
1927) „Nu știu cine a vorbit Du-
minică în 4 Dec. înainte de a-
miază în biserica din Budapesta
despre cinstirea Mariei, dar eu
aici în depărtare am ascultat la
radio predica întregă, am înțeles
că oratorul era viu emoționat. Îi
multumesc, oricine a fost, pentru
caldă înălțare sufletească ce mi-a
pricinuit prin predica sa, care și
acum vibrează în sufletul meu,
când scriu aceste rânduri la masa
griilor cu cari mai lupt, a sbuciu-
mărilor și a marilor renunțări...”

Tot la pag. 331 reproduce au-
torul câteva cuvinte primite din
alt oraș mare pierdut:

„Primiți pentru predici multu-
mirile noastre cordiale. Vă rugăm
să ne mângâiați și pe viitor în si-
tuația noastră extrem de grea.”

Să luăm alt volum, cel înti-
tulat: „Hristos Rege.”

La pagina 9 în predica despre
„regatul lui Hristos” spune că pa-
cea dela Trianon s'a încheiat fără
Dumnezeu, pentru că papa n'a fost

invitat la conferința păcii care a
încheiat un contract de pace
„nemilos”... „Dacă Europa ar fi
creștină, o astfel de pace nu ar fi
stors nici dela cei învinși.”

În predica despre: „Hristos Rege
al patriei pământești” spune (p. 45)
„O dacă s'ar pătrunde cât mai mulți
oameni în lume de un asemenea
patriotism, atunci nu ar exista Tria-
non.”

În aceeași predică (p. 49) spune
că în America ungurii din toate
părțile adunați și cărora le bate
inima pentru Hungaria mare și
veche, au cântat cu lacrimi im-
nul maghiar!

Și acum fiți mai atenți iubii
cetitorii! La sfârșitul acestei pre-
dici oratorul spune că în luna
Oct. a anului 1925 mai mulți pe-
lerini unguri din Ungaria sudică
au cântat lângă mormântul Sf.
Petru din Roma, în marea bise-
rică, imnul maghiar și plângeau
când au ajuns la textul: De te-ar
binecuvânta, sau te-ar bate mâna
sortii, tu aici trebuie să trăiești și
să mori” (pag. 52).

La pag. 273 iarăși auzim despre
Hungaria indoliată!

La pag. 290 cetim că Hristos
cel inviat stă mai aproape „de
sufletul maghiar, care se prăbușește
lângă mormântul ce i s'a săpat.”

La pag. 291 cetim despre „Cal-
varul nostru întunecat”

Și acum, ca să ne referim în
câteva rânduri la volumul „Cred
în Iisus” Hristos, amintim că din
acest volum a reprodus unele părți

Nici că se putea altfel!

— S'a suspendat ancheta în
contra faimoasei TESZ —

Semioficiosul „Budapesti Hir-
lap” a anunțat la 23 Dec. că mi-
nisterul de interne uguresc a sus-
pendat ancheta ce o ordonase
acum câteva săptămâni în contra
Asociației TESZ (centrala societă-
ților iredentiste), deoarece ancheta
făcută de primăria Budapestei a
constatat că nu s'a întâmplat nicio
neregulă. „Ministerul de interne —
spune 'n încheiere comunicatul
din „Bud. Hirlap” — a îndrumat pe
primarul general al Budapestei să
ia măsurile corespunzătoare pen-
truca să înceteze uritele obiecții
privitoare la gestiunea financiară
și la activitatea societății.”

Precum se vede din acest co-
municat, partea 'ntăia a comu-
nicatului constată că nu s'au făcut
nereguli, iar a doua că totuși s'au
făcut. Sau nu cumva finalul co-
municatului vrea să 'nsemne că
s'a ordonat primăriei să ia măsuri
pentruca să nu se scrie nimic
despre aceste nereguli?

Neregulile cu pricina au fost
descrise în n-rul al 12-lea al ga-
zetei noastre (pag. 8), după inter-
pelarea din parlament a contelui
Somsich, care arătase că TESZ ia
șperturi dela M.A.V. de fiecare
călător ce-l aduce la Budapesta
cu filereșurile la exhibițiile așa-zisei
„săptămâni naționale a muncii”,
și că banii aceștia și alții îi pune
la buzunar „străinul” Szórtsey,
președintele executiv al lui TESZ,
amestecat în afacerea falsificării
lor de franci, care a venit acum
16 ani la Budapesta în ala gol
și are azi apartament de 15
camere și automobil la scară.

Știut fiind ce este faimoasa
TESZ — în același timp centrală
a asociațiilor iredentiste și masă
de manevră a d-lui Gömbös (care-i
este comandant suprem) în po-
litica internă — și știute fiind a-
cuzatiile de complicitate cu asa-
sinii dela Jankapusztă ce i s'au
adus primului ministru maghiar
tocmai din pricina lui TESZ, nu
e nicio mirare că ancheta a avut
soarta pe care a avut-o. De altfel
nimeni n'a crezut un moment
că va avea o altă soartă.

A demisionat Victor Iamandi?

S'a zvonit astăzi că ministrul care a trădat intere-
sele românismului din orașele ardelene, Victor Iamandi,
a trimis dela Paris președintelui consiliului de miniștri o
scrisoare de demisie.

Dacă știrea se adevărește, guvernul a scăpat de-o
mare 'ncurcătură iar opinia publică are în sfârșit o bi-
necuvântată satisfacție.

Iarăși zarva dela parohia calvină ungurească din Arad

— Credincioșii se duc cu ponos la minister, în contra episcopului și a consiliului parohial. —

Alegerea de preot făcută la începutul toamnei la parohia calvină ungurească din Arad, despre care am mai vorbit în n-rul al 4-lea și al 5-lea al „Gazetei Antirevizioniste”, continuă să agite în gradul cel mai mare pe credincioșii împărțiți în două tabere: de-o parte majoritatea enoriașilor, grupați în jurul preotului Zoltan Nagy, care a fost ales dar n'a fost confirmat nici până azi (printre altele pentru că i s'insurat cu româncă!), și de altă parte consiliul parohial și acoliții lui și ai partidului maghiar, grupați în jurul căzutului preot dela Episcopia-Bihorului Balajthy, ginerele episcopului calvin Sulyok dela Oradea, de care depinde parohia arădiană.

Teroarea ce s'a deslășuit în contra taberei lui Nagy Zoltan am arătat-o amănunțit în primul nostru reportaj referitor la această alegere. Ea a avut continuare la justiție, iar acum e vorba să o aibă la minister, după cum anunță ziarul arădian „Reggel” din 28 Dec. Din cauză că episcopia continuă să pună în interesul ginerelei vladicești piedeci confirmării preotului însurat cu româncă Zoltan Nagy, partizanii preotului ales amenință să treacă la altă biserică — precum anunță citatul ziar ungurec — și vor să meargă la ministerul cultelor, ca la suprema autoritate, să-i ceară să facă anchetă.

Evreii în Ungaria hortistă

Ziarul hitlerist, guvernamental și „agrarian” „Uj Magyar-ság” al d-lor Eckhardt și Miklós publică în fruntea n-rului din 22 Dec., sub titlul „Cifre grăitoare”, un comentariu interesant la un studiu despre evreii din Ungaria apărut în „Magyar Szocietizmus” sub semnătura d-lui dr. Artur Benisch.

Ni s'arată următoarele:

Față de sporul efectiv de 8.7% al populației maghiare, evreii din Ungaria au un pasiv de 6.1%, în-cât au ajuns să nu mai reprezinte la recensământul din 1930 decât 5.1% din totalul populației țării.

E știut îndeobște că la acest popor îmbătrânit mortalitatea e mai mare decât natalitatea. Scăderea din procente de mai sus e deci explicabilă. Dar ea nu-i adevărată, dacă se ține seama de repartitia pe ținuturi a evreilor. Dimpotrivă, situația evreilor privită astfel, e jainică pentru viitorul ungarilor, — spune „Uj Magyar-ság”.

În Budapesta și în Panonia, unde au o vechime mai mare și sunt mai acclimatizați, sporul natural li-i deficitar. În schimb se sporesc în ținuturile nord-estice depe granița evreilor galileni, în-cuși, proaspăt veniți, cu grozave instincte de exploatare”.

„Uj Magyar-ság” arată apoi că scăderea evreilor nu e reală, deoarece mulți au trecut din rubrica izraeliților într'a creștinilor, prin încreștinări. Nu e real nici deficitul de 28 de mil ce li-ar fi dat în 10 ani emigrările, pentru că nu emigrează toți peste graniță, ci se mută dintr'un loc în altul, din localități unde nu se poate câștiga în altele mai mănoase. Au plecat astfel în zece ani în alte orașe 22% dintre evreii din Nagykanizsa, 24.1% din Sopron, 31% din Esztergom, 27% din Satoraljaújhely, 14% din Balasagyarmat, 14% din Macáu și 21% din Seghedin. Cu atâta a scăzut populația evreiască a anumitor orașe dela 1920 până la 1930. În schimb a crescut în acest interval numărul evreilor din alte orașe: la Salgótarján cu 18%, la Komárom cu 26%, la Matészalka cu 28%, la Vósárosménny cu 50%. Așig-

derea a crescut populația evreiască a Budapestei și-a împrejurilor.

Articolul lui „Uj Magyar-ság” se încheie cu următoarele:

„E fapt că evreimea rurală dispăre în Ungaria, căci nu mai are posibilitate de câștig în satele ojunse la sapă de lemn (koldusbotra)”.

O mare parte a evreimii — și nu cea mai bună — s'a vârit în clasa maghiară mijlocie. Jumătate dintre straturile mijlocii ale societății maghiare le-au ocupat evreii; pământul maghiar a ajuns și ajunge pe mâini evreiești în măsură disproporționată și îngrozitoare; iar capitalul maghiar mobil e aproape exclusiv monopolul evreilor”.

Dela 30 de milioane de unguri la 14

În „Pesti Hirlap” din 23 Dec. crt. s'a publicat un articol ire-dentist de Crăciun, în care se spune că „viitorul maghiar depinde de faptul dacă vom ști sau ba să păstrăm sfânticitatul nostru neam unguresc, dacă știm sau ba să i împiedecăm pieirea și contopirea pentru care luptă dușmanii noștri, dacă știm sau ba să-i asigurăm că dacă vine clipa cea mondial-istorică, această clipă mare să ne găsească cu cel puțin 14 milioane de unguri, dincoace și dincolo de graniță, cu limbă maghiară și cu cultură maghiară unitară”.

Precum se știe, faimosul ire-dentist Rakosi, acela care a oferit lordului Rothermere tronul Ungariei, și după el faimosul canibal Urmánczy, visau o nație maghiară de 30 de milioane de oameni, adică de 15 ori cât ungurii puri din Ungaria de astăzi. Autorul incurcatului citat de mai sus e mai modest. Li trebuie numai 14 milioane de unguri. Creează înseamnă, că ire-dentatul maghiară mai are de așteptat vreo sută, două de ani, până la clipa cea „mondial-istorică”, presupunând bine-nțeles că latifundiile n'o să facă să descrească și mai tare nașterile ungurești, și că pân'arunci Germania nu va pune mâna pe Panonia.

Propaganda revizionistă în străinătate

„Uj Magyar-ság” din 20 crt. anunță că primăria Budapestei a trimis în străinătate, tipărite în patru limbi, 16 mii de calendare de propagandă turistică și revizionistă.

„Budapesti Hirlap” din 20 crt. reproduce după publicația franceză „Marianne” un articol revizionist, în favoarea Ungariei, al lui Drieu La Rochelle. Autorul a fost, firește, în vizită la revizionisții dela Budapesta, și fiindcă l-au dus la granița trianonică, a avut prilej să și arunce ochii în statele succesoare și să constate că peste granițele maghiare au rămas de-alungul frontierelor mase de unguri compacte cari trebuie retrocedate Ungariei.

Paul Bourquin, noul președinte al Asociației internaționale a zărilor, a publicat în „L'Impartial” din Evieția un articol flo-maghiar, în legătură cu asasinatul dela Marsilia Antecesorul său belgian la preșdntia acestei asociații a stat deasemenea în slujba iredentiei maghiare.

Canibalul Urmánczy a publicat la 15 crt. în fruntea lui „Pesti Hirlap” un articol despre cea mai nouă victimă făcută în Olanda de Liga Revizionistă maghiară: A. G. M. Abbing, semnatul unei cărți de propagandă anti-trianonică apărută anul acesta.

De notat din articolul lui Urmánczy:

Abbing i-a trimis canibalului o scrisoare mearcă cu o mearcă revizionistă care are următoarea înfățișare: Ungaria „mutilată” (în verde), încadrată în Ungaria-Mare (în negru), primprejur inscripția englezească: „Singura garanție a păcii și-a progresului e dreptatea”, iar sub harta Ungariei cuvintele: „Dreptate e asta?”

Din același număr al lui „Pesti Hirlap”.

Asociația Națională Flamandă din Bruxelles s'a ocupat la adunarea generală de atentatul dela Marsilia și de conflictul maghiaro-iugoslav. Președintele de Clercq, trecut de curând prin Ungaria, a ținut un discurs în favoarea ungarilor.

„Pesti Hirlap” adaugă că ziarul flamand „De Schelde” din Anvers publică articole antitrianonice.

O carte maghiară care spune adevărul

— „Ardealul n'a aparținut Ungariei” —

Din „Pesti Hirlap” dela 22 Dec. crt.:

Deputatul național-socialist Zoltan Meskó a protestat în ședința din 21 Dec. a parlamentului maghiar, „că în Ungaria poate apărea un lexicon unguresc, Geniuslexikon, care scrie despre Ardeal că nici n'a aparținut Ungariei”. A atras atenția guvernului și a cerut inter-zicerea cărții.

Instigații în contra minorității sârbești din Ungaria

— În legătură cu expulzările de cetățeni maghiari din Iugoslavia —

Deși expulzările de cetățeni maghiari din Iugoslavia — până la 3000 la număr — s'au sfârșit odată cu verdictul dat de Liga Națiunilor în procesul Ungariei, și deși instigația făcută pe chestia acestor expulzări de irendenta maghiară a fost pusă la punct de un factor de importanță ministrului de externe englez, care a arătat în parlament că expulzările s'au sfârșit și că n'au fost expulzați minoritari ci numai cetățeni străini, față de cari Iugoslavia nu și-a luat nicio obligație (vezi cele arătate în pag. a 6-a a n-rului nostru trecut), totuși afățările maghiare pe tema aceasta continuă, și au luat de-o vreme încoace o întorsătură ciudată: instigându-se în contra minorității sârbești din Ungaria, ca un preludiu la cine știe ce măsuri ce urmează să se ia împotriva ei.

Arătăm mai jos câteva aspecte ale acestei agitații:

Din semioficiosul „Budapesti Hirlap” dela 20 Dec.:

Sinodul extraordinar al protestanților din Budapesta a făcut apel la conducătorii bisericii sârbești din Ungaria, ca să protesteze în contra expulzării lor.

Se știe că ziarul „Vreme” din Belgrad a anunțat că ungurii au închis patru proci sârbi într'o mănăstire de lângă Seghedin, drept represalii față de expulzările din Iugoslavia. În legătură cu aceasta, „Magyar-ság” din 18 Dec. preiinde episcopului sârbesc Zubkovići din Buda să desminte. Spune apoi că Ungaria n'a expulzat niciun preot sârb, afară de Const. Iorgovici din Lorév, care a fost dat peste graniță — înainte de expulzările din Iugoslavia — pentru că a fost antimaghiar.

Același ziar, în n-rul din 16 Dec., a publicat un articol intitulat: „Cu cât a contribuit biserica sârbească din țară la ajutorarea expulzaților din ținutul sudic”, certând pe episcopul Zubkovići pentru că nu și ridică glasul în contra expulzărilor și nu caută să convingă guvernul sârbesc ca să-i reprimască pe expulzați în Iugoslavia, deși cu prilejul luptei lui Németh pentru crearea unei episcopii ortodoxe maghiare (parcă s'ar putea face vreo legătură între ele!) a dovedit că are destulă influență la Belgrad, reușind să zădărnicească prin intermediul Iugoslaviei maghiarizarea bisericii ortodoxe. Autoarea acestei somații — după nume sârboaică sau macedoneană dela origine, Cătălina Mihailovici — întreabă apoi, de ce nu s'a dat niciun ajutor sârbesc din Ungaria expulzaților? De ce n'a contribuit la ajutorarea lor nicio fundațiune sârbească (sic!) Biserica sârbească din Buda are fundațiile Pavlovići, Petrovići, Ostoići, Monasterli Poici, — și n'a dat din nici una nimic. Pe strada sârbească din Pesta e o școală sârbească confesională; de ce nu s'a găzduit în ea niciun expulzat? (Sic!) Sau în casa din

Váci u. 63 a fundației Sf. Sotoma, lina a Asociației femeilor boaiice, ori în casa Cam. Naum Borza? Protopopiatul besc de Buda are următoarele parohii, existente sau stinse, cari numai una, cea din Szilombata, a dat ajutoare expulzaților: Győr, Uj Komárom, Pécs, Vác, Esztergom, Lorév, Szeged, Csobánka, Szeged, Budakalász, Ráckeve, Százharbatta, Adony, Ráczalmás, Dunaföldvár, Székesfehérvár, Nagykanizsa, Hidas, (inexact: a mai dat și parohia din Budakalász; în celelalte calități e sigur că au fost strănși și sârbii să contribuie subscripțiile primăriilor și de cetățenilor filantropico-irendenta. Despre faptul că se pretind parohiilor stinse să subscrie-tru expulzați, sau că se rețin să se între în fondurile cu nație testamentară ale funda- e ridicol să mai vorbim).

Ziarul „Magyar-ság” se altfel la întrecere cu rivalul „Uj Magyar-ság” în reportaje satele sârbești din Ungaria scriind tratamentul ideal dat în Ungaria sârbii, în comp-cu al ungarilor expulzați din Iugoslavia (despre cari și după nerea la punct din parlament unguresc preșă maghiară nuă să pretindă că-s „maghiari”)

Într'un astfel de reportaj, lui „Uj Magyar-ság” din 23 Dec. se istorisește o vizită în de bunești (corcitură sârboate, catolică) Tököl din în jurimile Budapestei. Notarul tului, repatriatul din Slo-Géza Ladányi, îi spune toarele: „Satul acesta nu-i sârbi bunești. E-o așezare de vreo 400 de ani, și chiar vorbesc sârbește, sunt buni unguri; îi urăsc pe La noi limba de predă școală e limba maghiară, porul e romano-catolic, și Dumineca la câte o liturghie mai întâmplă să predice și sârbește. Dar și asta nu e un obicei fără importanță.”

Reportajul se începe termină totuși cu proteste tra afirmației ziarului „Vreme” sârbii ar fi prizoniți în U-

Știri despre români din Ungaria

„Függetlenség” din 23 Dec. publică lista nollor doctori movați de Universitatea dapesta. Figurează printre- torii în drept un Gh. Petrilla.

În „Budapesti Hirlap” blicat la 25 Dec. crt. un de căsătorie al lui dr. Balku de Bistra, fiul prețon-pensionat Iuliu Balku și Emilla Jurkovića de Piliș, cu contesa Nelly Csáky rösszeg și Adorjan

Iamandiada

Desavuarea dela Cluj

— Discursuri cari nu satisfac —

Somația făcută guvernului de comitetul central al Ligii Antirevizioniste ca să sancționeze întârziat pe ministrul care-a avut inconștiența să spună în răspunsul guvernului la mesaj că naționalismul românesc e-o psihoză condamnată, și că nu se poate cere românizarea orașelor în provinciile desrobite și în special din Ardeal pentru că nu au aparținut niciodată, a avut creia zi de Crăciun o urmare, care nu e însă satisfăcătoare.

D. prim-ministru G. Tătărescu a intrat în această zi pe membrii cabinetului la Cluj (cu excepția înțeleas a inconștientului Iamandi, care-i plecat ca de obicei la turneu de plăcere peste granițe), ca să facă în fața lumii și special a opiniei publice ardelene adânc jignită, profesie oficială de credință în legătură cu chestiunea terfelită de ministrul Iamandi: a reparației nedreptăților suferite de se cuvine provinciilor desrobite și mai cu seamă românismului din orașele acestora.

Au rostit discursuri despre această reparație reprezentanții din guvern, în frunte cu primul-ministru, ai tuturor provinciilor românești: d-nii G. Tătărescu, Lădău, Inuleț, Nistor. Fiecare a accentuat cu toată tăria drepturile noastre istorice asupra ținuturilor românești și hotărârea de a le da dreptățile care să repare nedreptățile vremurilor vitrege, și de a le apăra integritatea cu ultima jertfă.

Frontierele noastre — a spus d. Tătărescu — nu sunt frontiere conștinționale, ci frontierele înălțurii dintr-un popor, depozitat prin viața brutală de toate drepturile sale, așteptat zece veacuri ziua eliberării.

Frontiere eterne — eterne cât și dreptul și dreptatea și care nu se pot clinti decât în ziua în care ar fi și dreptul și dreptatea.

De aceea, aceluia cari ne reclamă și pământ, noi le răspundem: NICI UN SUFLET ȘI NICI O RAZDĂ; iar aceluia, cari ne propun schimburi și târguiri, noi le răspundem cu lozica generației noastre, sub îndemnul căreia armata maghiară a trecut munții: ORI TOȚI ÎNTR-O ȚARĂ, ORI TOȚI ÎNTR-UN MORMANT!

Și, ca să fie din plin desavuarea ministrului inconștient care a rădat drepturile noastre asupra orașelor desrobite, d. prim-ministru G. Tătărescu a vorbit în continuare de promovarea elementului românesc din orașe, punând:

„Această operă de promovare a elementului românesc trebuie înfăptuită în toate provinciile unite, față de toate clasele și atât în pătură rurală cât și în pătură orașenească.

Ea trebuie înfăptuită mai ales în orașele ardelen, unde politica de persecuție și de desnaționalizare a fost mai dură și unde elementul românesc băștină, deși amând de înfruntat una din cele mai crâncene acțiuni de asuprire cunoscută în istoria popoarelor, a reușit să-și asigure fără întrerupere existența și drepturile de stăpânire.

Dela origine și până astăzi, aceste orașe n-au încetat, astfel, o singură clipă să fie și să rămână românești și multe din ele au constituit, dealungul persecuțiilor, redanele de rezistență în care luptătorii și cărușarii noștri au ținut aprinsă lăcără românismului.

Nimic despre legea muncii naționale.

Președintele consiliului de miniștri a arătat în continuare că partidul național-liberal se menține pe linia revendicărilor și în fapturilor sale naționale din trecut, și că guvernul de astăzi merge pe aceeași linie, dovadă legile ce le-a adus. Din lista de legi de

acest fel aduse de partidul liberal după unire, lipsește însă în expunerea d-lui Tătărescu una: legea ultimă a muncii naționale. O fi această omisiune o recunoaștere că legea amintită nu promovează românizarea orașelor? O fi în această omisiune o făgăduință că va fi schimbată, fiindcă ntr'adevăr înseamnă un regres chiar și față de legea Răducanu?

Nicio sancțiune pentru Iamandi

Sub titlul acesta, ziarul „Universul” a publicat azi un energetic comentariu la declarațiile dela Cluj ale d-lui prim-ministru Tătărescu, arătând că după ce președintele consiliului n'a simțit datoria de a da a doua zi după discursul lui Iamandi o desavuare, opinia publică a țării nu poate fi satisfăcută cu un discurs, ci așteaptă sancțiunea, care la Cluj n'a fost pusă în vedere. Opinia publică a văzut că în toate lunile din urmă, în cari Liga Antirevizionistă, „Universul” și țara au luptat în contra îndrăznelilor ajunse la culme ale revizionismului, guvernul a fost absent din această luptă și s'a manifestat numai prin discursul lui Victor Iamandi, iar acum, fiindcă a văzut că valorile opiniei publice amenință să răstoarne întregul guvern, guvernul răspunde cu discursul dela Cluj, care „nu e decât o copie tardivă depe patriotică cuvântare a d-lui Ștefan Popescu, președintele Ligii antirevizioniste,

rostită tot la Cluj, zilele trecute, dar rostită din îndemnul inimii sale, din conștiința sa românească, nu din calcul politic și de frica unei căderi sub oprobiul opiniei publice. Pentru că, așa apare discursul dlui Tătărescu, venit atât de târziu și fără anunțarea izgonirii din guvern a aceluia care a îndrăznit să atribue întregului guvern sentimente și păreri antiromânești.”

Comentariul se încheie cu cuvintele: „Să se știe deci: noi nu vom dezarma, și Liga antirevizionistă nu va înceta să acționeze în toate unghiurile țării, până ce trădătorul nu va fi gonit din guvern.”

În chestia națională nu se admit atitudini ipocrite, nici manifestări silite: românismul nu e marfă politică, el constituie cel mai sfânt patrimoniu al vieții noastre sufletești. Cine se atinge de el trebuie să fie doborât fără crușare și ori cine ar fi el.”

Proselitismul bisericii minorite din Arad

Precum s'a arătat prin „Universul” astăvară a fost anul, pelerinajele iredentiste ce le face la mănăstirea dela Radna organizația minorită din Arad „Inima lui Isus”, sunt conduse de un român, de călugărul Csefeczán, care odată cu rasa de cleric ortodox și-a lăpădat acum câțiva ani și ortografia românească a numelui, scriindu-se acum cu schimonosita ortografie maghiară arătată mai sus.

Iată acum o nouă dovadă de proselitism făcut printre români de ordinul iredentist al călugărilor minorități dela Arad.

În n-rul de Crăciun al revistei „Vasárnap” a sefului acestui ordin — revistă care a fost suspendată acum anul pentru că a numit Ardealul „teritoriu ocupat” — s'a publicat un articol al unui ungur arpadian cu numele dr. Rajka László. Bietul Raica, la fel ca d. Cetățean, au ajuns în bună companie la brațul iredentistilor vestiți în toată țara ai ordinului minorită dela Arad. Totuși ca d. artistă Solymosán la teatrul unguresc, și ca Serbán Mogda printre organizatorii ceaiurilor partidului maghiar la Arad, sau ca Alex. Buia sau Szomésán Sándor

în comitetul partidului maghiar din Radna, despre cari am vorbit în numărul al 12-lea al „Gazetei Antirevizioniste”.

Cărți, reviste

Am primit la redacție: „Treaty revision and the Hungarian frontiers” (Revizuirea tratatului și frontierele ungurești), de R. W. Seton-Watson, 1934, „La Transylvanie Roumaine et ses minorités ethniques”, de Silviu Dragomir, prof. univ. și membru al Acad. R., Buc. 1934. „The ethnic minorities of Transylvania”, de Transylvanus, London, 1934.

„Acordul dela Roma”, de Valeriu Pap, ministru de stat, Cluj 1934.

„Hotarul”, revista Ateneului Popular din Arad, an, II, no. 3 Dec. 1934, cu versuri și proză de G. Ciuhandu, Al. Negură, Liviu Albu (o bacolică admirabilă în metru antic), Petre Pasco, Marcel Olinescu, Al. Nicorescu, P. Bogdan, G. Motiu, I. Filipaș, M. Axente. Relevăm versurile de-o mare gingașie ale noului ateneist Șt. Popovici, marele animator dela Chișineu-Criș. O mențiune specială pentru articolele istorice ale d-lui prof. Ed. I. Găvănescu: Satul Chișineu la 1781 și „Câteva însemnări mai vechi depe cărți bisericești” (răvașe emoționante din vremea foametei ce-a fost pe Murașul arădan acum 12 decenii).

Jubileul lui „Aradi Közlöny”

Faimoasa gazetă ungurească dela Arad care a fost dată după prăbușirea Ungariei în judecata consiliului de război pentru că insultase trivial în timpul războiului dinastia română, „Aradi Közlöny”, și a sărbătorit la Crăciun jubileul de 50 de ani de existență, tipărind în bună parte pe bani românești (prețul mai multor pagini de reclamă, precupețită în schimb când este vorba să fie dată și ziarelor românești) un număr festiv, de 156 de pagini.

„Aradi Közlöny” s'a folosit și de acest prilej ca să insligheze, în loc să aducă mulțumite statului român că i-a dat puțină să ajungă la jubileul de 50 de ani.

Precum arată ziarul „Universul” în n-rul din 30 Dec, s'a reproduș în n-rul festiv al gazetei ardene redacția de cetățeni maghiari un articol al profesorului Gerevich dela Universitatea din

Budapesta, în care se spune că bisericile românești de lemn din Ardeal sunt artă ungurească, iar pe deasupra se mai debitează următoarea îndrăzneală: „In diferitele părți ale țării... din Panonia, peste Felvidék (ținutul nordic, adică Slovacia, n. tr.) până în partea sudică a Ardealului (Def, Sibiu, Sibiu)...” etc.

Cu alte cuvinte, cei dela „Aradi Közlöny” se mai cred și astăzi în Ungaria Mare. Și ca dovadă că nu numai autorul Gerevich dela Budapesta are asemenea credință ci și redacția cu cetățeni maghiari a d-lui Stauber dela Arad: pasajul de mai sus a fost revizuit în redacția lui „Aradi Közlöny”, schimbându-se numele ungurești: Nagyszeben, Deés, Szászsebes, pentru că nu bage de seamă cenzura și să-și poată astfel strecura curența.

Mare indignare la Budapesta în contra presei germane

Înainte de-a lua vacanță, parlamentul unguresc a rezervat o seamă de grațiozități Germaniei din cauză că o parte din presa germană a luat atitudine ostilă față de Ungaria în procesul Marsiliel. S'au făcut apeluri la primul-ministru Gömbös, ca să pună capăt orientării germanofile a politicii externe maghiare, iar generalul Gömbös a răspuns că dânsul are toată administrația pentru Germania hitleristă, și că își explică antimaghiarismul unor ziare maghiare, deoarece presa democratică din Budapesta atacă mereu hitlerismul. A adăugat apoi, că majoritatea presei germane are o atitudine favorabilă Ungariei.

Răspunsul dlui Gömbös n'a putut potoli agitația antigermană.

Contele Gheorghe Apponyi, fiul lui Albert (despre originea lor germană vezi pag. 4 din nr. VI al gazetei noastre) a venit la două zile după acest răspuns cu o nouă dovadă de antimaghiarism hitlerist: un articol din „Berliner Tageblatt” dela 19 Dec., în care se vorbește despre orașul Esterгон, spunându-se că a fost nemțesc, că se chema Gran și că a decăzut prin maharizare într'un hal îngrozitor. Contele G. Apponyi a subliniat tonul breventos în care vorbește gazeta berlineză despre regentul Horthy, mitropolitul primit al Ungariei, apoi a relevat că „Berliner Tageblatt” e dela hitlerism încoace un organ hitlerist și angajează guvernul german.

Interpelarea lui G. Apponyi a rămas fără răspuns, în schimb a avut un mare răsunet în presa budapestană. „Uj Magyar-ság”

și „Az Est” de a doua zi — 22 Dec. — au vorbit despre pericolul anexării Panoniei la Germania. Iar „Pesti Hírlap”, oficiul Ligii Revizioniste a publicat la 22 Dec. meditorial intitulat „Fenomene ciudate”, în care spune că-i foarte grotesc lucru” că atacă Ungaria o gazetă ca „Berliner Tageblatt”, care-i controlată de guvernul hitlerist, și adaugă că tot astfel e hitleristă revista „Korall”, care scriind deunăzi despre Jugoslavia, arată minoritățile de acolo și nu amintește de minoritatea maghiară, iar despre conflictul maghiaro-jugoslav spune că „pe Germania n-o interesează”. „Pesti Hírlap” termină astfel: „Lucrul acesta trebuie într'adevăr să-l ia opinia maghiară la cunoștință!”

Imprietenire germană... cu cehii?

S'b titlul acesta s'a publicat la 16 Dec. în ziarul „Magyar-ság” un comentariu ciudat la un articol al d-lui Hans Stefan, apărut în „Berliner Tageblatt” cu privire la stările din Tschekopatska Rus (Cehoslovacia). Afiam din acest comentariu că autorul articolului din gazeta berlineză se dădă hotărât în contra revizuirii tratatului de pace dela Trianon, și cere în locul revizuirii o înțelegere economică, pentru că Rusia subcarpatică să-și poată piașa lemnele și celelalte produse pe câmpia ungurească. „Magyar-ság” relevă că „Berliner Tageblatt” e gazeta hitleristă, și spune că prin înstrăinarea Germaniei hitleriste de Ungaria, încercuirea Ungariei va deveni completă.

Eckhardt asasinul

„Curentul” din 25 și 29 Dec. publică noi destăinuiiri în legătură cu asasinatul din plasa Iara ale faimosului Tiberiu Eckhardt, primul-delegat al Ungariei la Liga Națiunilor, făptuit în Noembrie 1918. În n-rul din 25 Dec. s'a reproduș după dosarul dela tribunalul din Turda declarația unuia Turzo, din garda adusă de Eckhardt pentru căsăpirea românilor din Filea de sus și de jos, că copilul în vârstă de 8 ani Ioan Marțș a fost ucis la porunca lui Eckhardt și că Eckhardt a omorât un român la Iara cu mâna lui. În n-rul din 29 Dec. se fac reproduceri din dosarul 407/1919 al tribunalului din Turda, din do-

sarul comisiei mixte româno-maghiare care a anchetat aceste asasinat, din dosarul 1078/920 al Curții Marțiale a Corpului VI armată și din dosarul 16021/1922 al centrului de siguranță din Turda, reunite într'un dosar al Tribunalului din Turda. Se arată că Eckhardt a recunoscut la anchetă că a comandat foc, deși nu știa dacă „răsculașii” au avut armă, căci n'a avut timp să vadă dacă au sau ba, și deși n'a văzut că cineva dintre românii fugind, ar fi tras după garda lui ungurească. Se reproduce deasemenea declarația unora dintre gârziștii asasiți al lui Eckhardt și a unor martori, că ordinul să tragă a fost dat de Eckhardt în persoană, la fața locului.

Izvoarele de gaz metan din Ungaria

Precum am arătat în numărul nostru trecut, la Medgyes, călăra granița românească, s'ar fi descoperit izvoare de petrol, lucru care a stârnit mare senzație în Ungaria.

Știrea aceasta se vede însă că nu-i întemeiată. Unele ziare maghiare au arătat că i vorba de gaz metan și nu de petrol, ceea ce nu mai este senzațional, deoarece despre continuarea dincolo de graniță a gazului metan din Ardeal se știa și până acum. Semioficiosul „Budapesti Hírlap” vine apoi și în n-rul din 23 Dec. arată că nu trebuie să se lege nicio speranță deosebită de gazul metan descoperit în apropierea graniței românești, deoarece nu-i adevărat gaz metan, ci gaz de bălă. Lămurirea lui „Budapesti Hírlap” e cât se poate de serioasă, deoarece o dă directorul Institutului Geologic din Budapesta, dr. Ludovic Lóczy. Iată, în rezumat, ce spune acesta:

S'a descoperit gaz metan, în vremea din urmă, la Doboz, în județul Bihor, iar mai înainte la Giula, Bihor, Ceaba, Chitihaz, Csorvás, Békésszentandrás, Füzesgyarmat, Gyoma, Körösladány, toate localități din apropierea graniței românești, apoi mai încolo la Orosháza, Nagygyérendás, Nagyszőlőpuszta și Békéssámszon. Izvoarele dau zilnic dela 40 până la 300 de metri cubi de gaz metan, folosit în industrie. Îndeosebi sunt gazoase izvoarele din alvia Crișului-Sec.

Gazul metan din Ungaria e gaz de suprafață, adică slab. La adâncime e tot mai disparent. E, adică, gaz de bălă, format din depozitii de apă mai nouă. Abia în unele părți, ca în jud. Bihor, stratul de gaz atinge o adâncime de mai multe sute de metri, încât face impresia (sublinierea e a d-lui Lóczy) că ar fi izvoare adevărate de gaz metan. S'a constatat că nu-i bine să legi nicio speranță de asemenea bazine de gaz metan. O societate engleză a încercat în Ungaria în anii 1923-24 să capteze gaz dela adâncimi mai mari, dar a dat greș.

Abia la Hajduszoboszló și Dobrișin — a spus interviuul — se vor putea eventual capta între 3—4 mii cubi pe zi. „Din nefericire cantitățile acestea nu pot fi numite decât neînsemnate, față de cantitățile de mai multe sute de mii de m.³ ce se scot în Ardeal și în Croația, dar pot fi utile orașelor mai mari din provincie”.

Institutul geologic dela Budapesta ține în evidență 274 de sonde în județul Bihor, dar nu leagă de ele — ca de alt fel de toate dintre graniță și Tisa — nicio speranță deosebită. Institutul lucrează însă de zor, cu mari cheltuieli, deoarece vrea să aibă o situație pe țara întreagă, ca să știe unde e rentabil să se facă investiții. Se pun nădejdi în gazul metan din partea nordică a Câmpiei maghiare și în cel din Panonia (continuare din Croația). Pe Câmpia Ungurească zăcămintele de gaz metan bătrân (de formație străveche adică nu de bălă) sunt la o adâncime de un kilometru și jumătate sau doi.

Am reprodus informațiile de mai sus, ca să se vadă ce sforțări costisitoare se fac în Ungaria ca să se capteze gaz metan de unde nu-i, și ca să se înțeleagă ce păcat de neiertat se face la noi, lăsându-se sondele existente să cadă pradă focului, iar în alte părți nefăcându-se nimic pentru captarea acestei bogății, deși e știut că o avem. Gazul metan din părțile Mezőhegyesului ajunge acolo pe sub Arad, și acolo e exploatat, iar la noi, deși-l avem în însușită abundență, nu-l exploatează decât două firme minoritare, baia Simay și baronul Neumann. Se știe că maiorul Giurgiuș a făcut mai ani trecuți cercetări serioase pe teritoriul cetății Aradului și ajunsese la constatarea că avem la Arad gaz metan în suficientă abundență ca să se aprovizioneze tot Aradul. De ce nu s'a făcut și nu se face nimic pentru exploatarea acestei bogății?

Cazul Fedák Sári

Precum am arătat în n-rul nostru trecut, dela Budapesta se fac mari sforțări pentru salvarea invecchitei artiste Fedák Sári, care stă acum ascunsă undeva în Statele Unite fiindcă-i urmărită de justiția americană pentru că a frustrat fiscul cu filmul său revizionist „Iza Néni”, și pentru că a jurat strâmb când a dat-o în judecată pentru complicitate la șantaj autorul de scenarii Ernest Vajda, fratele fostului manager al filmului său „Iza néni”.

Scriitorii și artiștii unguri, în frunte cu președintele Ligii Revizioniste Herczeg Ferenc — precum am arătat în reportajul din n-rul trecut — au trimis lui Ernest Vajda o telegramă, rugându-l să-și revocare acțiunea împotriva revizionistei Fedák Sári și să intervină

pentru salvarea ei. La telegrama aceasta, ni-o spune „Budapesti Hírlap” din 23 Dec., Ernest Vajda a răspuns că acțiunea fiind pornită în contra d-nei Fedák din oficiu, dânsul nu poate face nimic. Va căuta să intervină, dar nu trage nicio nădejde.

„Függetlenség” din aceeași zi anunță că mama dispărutei, femeie neputincioasă, de 85 de ani, a fost apucată de dambă când a aflat întâmplător săptămâna trecută despre trista pățanie a fiicei sale revizioniste. Până atunci i se tănuise buclucul în care s'a băgat în America isterica iredentistă.

Citiți și răspăneți

„Gazeta Antirevizionistă”

Mortalitatea copiilor în Ungaria

În n-rul din 23 Dec. crt. al semioficiosului „Budapesti Hírlap” s'a publicat un articol de alarmă al deputatului și prim-medicalului dr. Béia Légyassy, cu privire la mortalitatea copiilor din Ungaria.

Autorul arată că Ungaria e în locul al treilea în privința mortalității copiilor, urmând după Rusia sovietică și după România. În vremea din urmă s'a ajuns la oarecare rezultate prin campania ce s'a pornit în Ungaria pentru salvarea copiilor, dar progresul nu e încă deloc mulțumitor. În anul 1932 s'au născut morți 18.4%, în anul 1933 13.9%. În răstimpul dela 1925 mortalitatea copiilor a fost în Ungaria de 17.51%, față de cea de 18.05% a Italiei.

Ungaria are 5573 de moșni, dar 1109 sunt sau prea bătrâne sau nepregătite. În anul 1930—32 s'au făcut în contra moșnelor 10 000 de reclamații.

Complicitatea presei ungurești dela noi cu irendenta maghiară

Din n-rul de azi al ziarului „Universul”, în legătură cu calomniile antiromânești ce le publică pe seama presei dela Budapesta presa maghiară dela noi: „Autoritățile ar trebui să pună capăt acestui sistem de a calomnia România, la care contribuie gazetele ungurești din Ardeal. Metoda de a reprima complicitățile lor cu irendentiștii dela Budapesta este foarte simplă. Din moment ce se constată că ele furnizează material dușmanilor de peste graniță și că acel material nu conține niciun sămăruș de adevăr, împotriva celor cari încrează astfel să se deschidă imediat acțiune pentru trădare. Căci odată trebuie să înceteze acest sistem îndâșneț de a se săpăta la temeiul acestei țări.

Cuția cu scrisori

Primum următoarele:

D-le Redactor

Pe ziua de 28 Nov. m'am aflat în orașul Timișoara și m'am dus la un chioșc de ziare, ca să-mi cumpăr niște ziare, și așa uitându-mă printre ele, deodată la un colț, printre gazetele am zărit una necunoscută până atunci. Ședea îngropată printre celelalte gazete, până nici titlul nu se vedea, era „Gazeta Antirevizionistă”, am cumpărat-o, i-am dat prețul și am venit acasă. După ce am citit o mi-am dat seama de ce negustorul (ungur) a avut tot interesul ca să nu se prea răspândească.

M'am gândit cu multă amărăciune în sufletul meu, că această gazetă unică de felul ei, trebuie ca să mai înlămpine și obstacole în calea ei, această gazetă care nu urmărește nici un scop particular ci numai interesele Țării.

Este un păcat național de neiertat ca cineva să cetească gazeta mai multe săptămâni de rând și atunci să o refuze ca să n-o mai plătească (cum am văzut că stă scris în numărul 13 din 2 Dec. a. c.)

Pentru aceasta m'am gândit — D-le Redactor — dacă voiți ca să mă angajați în serviciul acestei gazete pentru răspândirea ei în popor prin părțile aceste.

Pentru mine ar fi cea mai mare bucurie dacă aș putea câștiga cât mai mulți abonați la „Gazeta Antirevizionistă”.

Încercați-o D-le Redactor și o să vedeți că mai mult aveți să câștigați.

Duboz la 17 Dec. 1934

Vă salut cu drag
Ioan Gh. Bistrișan

De ce n'a mai ajuns Rothermere rege al Ungariei

Se știe vâlva ce-a făcut-o mai anul trecut cartea retrasă apoi din circulație a lui Iosif Schiller, secretarul faimosului iredentist Victor Rakosi, referitoare la tratativele ce le-a avut stăpânul său pentru aducerea lordului Rothermere pe tronul Ungariei. S'a văzut din destăinuirile ce s'au publicat atunci din cartea aceasta, că revizionismul faimosului lord Rothermere numai idealist nu este, iar despre domniile dela Budapesta că-s în stare să vândă „sfintele drepturi ungarești” oricui, numai să și asigure exploatarea bietei clase maghiare impilate.

Cazul Rakosi—Rothermere a fost readus acum în discuție de d. J. Kab Geza, prin „Arad Közlöny” dela 25 Dec. D. J. Kab publică o scrisoare a contelui Albert Apponyi către Victor Rakosi — despre care spune că e înedită, și căreia i s'ar retras apoi din viața politică.

Bineînțeles, autorul acestui articol bate în aceeași strună în care au bătut toți ungurii cari s'au ocupat de latură aceasta atât de... idealistă a Rothermere-ismului: vrea adică să spună că scrisoarea lui Apponyi e o dovadă în plus că oferta făcută de Rakosi lordului Rothermere

a fost o inițiativă personală a lui R. kosi — care era pe atunci de 86 de ani, adică ramă totului — și a nimănui altcuiva. Afirmatia nu-l deosebește de gâtoare. Totuși scrisoarea lui Apponyi e caracteristică și trebuie citată.

Dăpăce-l ceartă pe Rothermere pentru niște articole ant maghiare, în cari scrisese că lui i s'a pronunțat și el contra Habsburgilor, deoarece ducerea lor pe tron ar însemna un război, contelui Apponyi îi scrie lui Rakosi:

„Ceea ce spune M. Rothermere despre Habsburgi poate să-mi facă o impresie bună, căci e de natură să zădărească, dar nu e de puțin hotărâtoare. Că trebuie și ce nu-i trebuie riei, eu o știu mai bine decât tu, și sunt mai competent decă: despre asta eu îl pot lăsa să-și dea seama. Dacă ar fi de fapt adevărat pe H. Rothermere un dat potrivit (la tronul U. — n. n.), ceea ce eu cred, agiți ideea unei aventuri, de care va cădea lumea întreagă. Într-ajuns până acolo, ca să ia o regalitate de operetă”.

Mică, dar cu de două ori at demnitari ca cea mare...

Precum am arătat în atâtea rânduri, Ungaria „mutilată” care se plânge pe toate drumurile că nu mai poate trăi din pricina tratatului de pace, cheltuielile totuși pe toată linia mai mult decât cheltuia pe vremea când era lată și mare și când cetățenii ei aveau de bine de rău de unde plăti, căci nu era pe lume criza generală de astăzi. Bugetul armatei, al poliției, al vămii militarizate, l-i astfel mai mare decât pe vremea Ungariei-Mari. Despre bugetul cheltuielilor de propagandă să nici nu mai vorbim. O fi înșușit, nu numai pentru că după război se face în general înșușit mai multă propagandă decât înainte vreme, ci

fiindcă Ungaria „mutilată” pricepe în acest domeniu mult decât toate țările glob.

Ca adaos la ceea ce până acum în privința depășirii a cheltuielilor nu s'a spus, dăm azi după „Uj Magyar” din 16 crt. (care cât fie zis, e gazetă de opoziție a guvernului) un amănunt:

Ungaria mică are o mai mulți subsecretari de stat, subsecretari de substituți (sic!), conșilieri ministeriali și șefi de departamente de cât erau în Ungaria Mare.

Bibliografie

„Budapesti Hírlap” din 23. XII. anunță că în editura Hobbings din Berlin au apărut două volume de documente despre războiul mondial, puse sub tirul de profesorul univ. Oto Hötze. Sunt documente rusești, scotocite de soviete, și datează din timpul războiului și-al lui Kerenski. În vol. I, precum relevă ziarul maghiar se publică telegrame cari dovedesc că îmbucătățirea Austro-Ungariei era hotărâtă deja la începutul războiului.

În almanahul pe 1935 al ziarului „Uj Magyar” se publică între altele un articol de Agnes Mihályi, despre rolul femeii maghiare din Ardeal în lupta maghiară iredentistă.

Știri din suplimentul dela 23 Dec. al lui „Bud. Hírlap”:

Zilele acestea se va publica un studiu despre abecedarul răvașelor săcuști (róvas írás), al lui Emil Jakubovich, director de secție la Muzeul Național Maghiar. Tratează despre un abecedar de răvașe ce s'a găsit în

scoarțele unei tipărituri din cumpărată de biblioteca Sa de la familia prințului Dietrich din Nicolausburg. Abecedarul alcătuit din cele 46 litere răvașului săcuștesc, respectând contragerii ale lor, datează sec. al 15-lea, fiind de aproape două sute de ani mai vechi decât cel cunoscut de Marsigli. Jakubovich mai duce alte trei răvașe și toate mai vechi decât altele, și conchide că în secolul al 15-lea se mai scria răvașe.

Automobilul d-lui Herczeg

Președintele Ligii Revizioniste Herczeg Ferenc publică în „Bud. Hírlap” din 23 Dec. crt. un articol foarte cătrănit în conștiința fiscală a guvernului maghiar, din pricina că i s'a impozitat un automobil prea mare și prea luxos.

Când îl vom vedea pe Herczeg negat al Ligii Revizioniste scriind și despre irendenta, despre cari se știe că în Ungaria mai mari ca el sunt pe lume?

Gazeta Antirevizionistă

Sumarul pe categorii al colecției din anul 1934

Pentru a să facem o înlesnire cititorilor cari au adunat, precum i-am sfătuit, toate numerele apărute până acum ale „Gazetei Antirevizioniste”, sau acelor cari vor consulta colecția ca să se folosească de datele dintr-nsa, am socotit necesar să dăm la sfârșitul acesta de an catendaristic sumarul pe categorii al tuturor chestiunilor tratate în această publicație documentară, eliminând firește pe cele cari nu au vreo valoare documentară.

Am folosit următoarele prescurtări:

Cifrele romane (I, II, V, IX, etc.) arată numărul din „Gazeta Antirevizionistă” în care au apărut respectivele lucruri.

Cifra arabă care urmează după cifra romană arată pagina, iar coloana din pagină s'a indicat cu c. urmat de cifra arabă.

Index de nume

Basch Fr., secretarul g-ral al Asoc. cult. a germanilor din Ungaria, condamnat pentru că a criticat maghiarizările de nume, V, 1.

Bleyer Jacob, președintele marilor al Asoc. germ. din Ung. XII, 7.

Bithlen St., fostul prim-ministru; articolul său de șantaj în contra Italiei, II, 8; colecte pentru ungurii din statele succesoare III, 8; complicitate cu teroriștii, X, 1.

Dréhr, subsecretar de stat la sănătate, condamnat pentru delapidări, I, 4.

Eckhardt Tiberiu, președ. partidului agrarian, rudă a regentului Horthy, prim-delegat al Ungariei la Liga Națiunilor; autoînvinuire în parlament că a făcut parte din banda falsificatorilor de franci, I, 2; asasin la 1918, în plasa lara din jud. Turda, VI, 8; XV, 1, c. 1 și 3; XVI, 8; XVIII; cariera lui III, 6.

Fedák Sári, artistă, plecată în turneu în America cu filmul său iredentist „Iza Néni”, fuge urmărită pentru frustrare de fisc și pentru jurământ fals într-un proces de șantaj înscenat de ea: VII, 8; VI, 7; XIV, 4; XVII.

Gömbös, de origine germană, VI, 4; bugetul înarmărilor maghiare pe timpul ministeriatului său, XIII, 3; acuzat de presa iugoslavă că are legături cu teroriștii croați, IX, 2.

Herczeg Ferenc, președ. Ligii Revizioniste, șvab renegat: fonduri necurate, I, 4.

Horthy: de origine slovacă VI, 4; acuzat de Gömbös că a trădat țărâniștea maghiară, XI, 5; cine-s după concepția sa o-

ment cum se cade, XII, 6.

Kánya Coloman, ministru de externe: învinuit în parlamentul unguresc că a făcut parte dintre pregătitorii războiului mondial și dintre falsificatorii de franci francezi, I, 8; învinuit de presa iugoslavă că a organizat încă dela începutul erei hortiste terorismul iredentist, X, 1, IX, 2.

Kövér Gustav, IV, 8, c. 4; (își dă nume false); I, 2, c. 5. (triplicarea latifundului său din Ungaria).

Lazar Andor, ministru de justiție: panama iredentistă, I, 4.

Legradl (editorul oficiosului revizionist „Pesti Hírlap”), fonduri necurate, amestecat în potlogăriile dela ministerul sănătății (procesul Dréhr), I, 4.

Milotay, deputat, directorul ziarului eckhardist „Uj Magyar-ság”: cariera lui, III, 6.

Szüllő, președintele partidului mag. din Cehoslovacia, arestat pe vremuri la Budapesta pentru pederastie, VI, 6.

Sztranyavszky, fost ministru de interne, președintele partidului guvernamental din Ungaria: șperțuri dela dentiști ca să facă să se schimbe legea dentiștică, I, 8, c. 4.

Urmánczy Nandor, cel care a ars de vii, dimpreună cu fratele său Ioan, pe Moșii dela Belis: amestecat în maghiarizarea bisericilor românești din Senteș și în acțiunea pentru înființarea episcopiei ortodoxe maghiare V, 6; II, 1; adunări revizioniste în satele românești din Ungaria, III, 1; V, 7.

Lista ungurilor de origine nemaghiară, VI, 4.

Atentatul dela Marsilia

Istorisirea atentatului VI, 1. Arestările VII, 1.

Italia se înstrăinează de Ungaria; zvon despre debarcarea lui Gömbös, VIII, 16.

Tot căsătoriile mixte (arestarea d-nei Radici), VII, 2.

Complicitatea Ungariei: Intăile dovezi de complicitate, VI, 2-3.

Un fals și-o instigație a agenției telegrafice maghiare (știri dela Roma și Londra în contra iugoslaviei, fabricate la Budapesta), VI, 3.

Dovezi de amestec al ireden-

tei maghiare în statele succesoare, în legătură cu atentatul VI, 7.

Un terorist (Premet) condamnat de Curtea maghiară de casație în ziua atentatului, VII, 7; condamnarea lui Premet și alte dovezi ca Ungaria știa dinainte ziua atentatului XIV, 7.

Arestarea directorului biroului maghiar de turism din Londra; responsabilitatea Ungariei (art. de Marcenay); Proveniența armelor teroriștilor; Alți croați teroriști cu pașaport unguresc; Arestarea unui terorist la Budapesta;

Atmosfera ungurească din care a pornit atentatul; Indemnuri la omorirea lui Barthou, VIII, 2.

Instigațiile presei maghiare după atentat: Caricaturi incendiare, VII, 2; Un atac grosolan în contra d-lui Benes, VII, 2; suspendarea din această cauză a ziarului „Magyarság”, VIII, 16; „Magyarság” se disculpă, IX, 3; Ce spune un emigrant croat dela Budapesta, VII, 2; Nanfragiați și grandmani XIII, 4; ndemnuri de răsvărire la adresa minoritarilor din statele succesoare (Cum se scrie în gazeta d-lui Eckhardt) XIII, 5; Indemnuri la război (Hungari ante portas) XIV, 3; Instigații post-mortem (ale d-lui Eckhardt) în contra lui Barthou, XI, 5.

Demonstrații militare ungurești cu prilejul atentatului (Memento) VII, 3 (Vezi și capitola înarmări, în sumarul colecției „G.A.”).

O instigație a ministrului Homan, la câteva zile după atentat, VII, 4, c. 2.

Jankapuszta: Revelațiile unui croat fugit dela Jankapuszta, VII, 3; fermele organizatorilor militare teroriști (Destăinuirile de acum un deceniu ale lui „Bécsi Magyar Ujság”; Ce-a recunoscut la 1925 așa-zisul sediu al vitejilor), VII, 3; Asociația Move amestecată în pregătirile dela Jankapuszta, VII, 3; Anchete gazetărești la Jankapuszta, IX, 2; Legăturile armatei maghiare și ale ministerului de externe maghiar cu Jankapuszta, IX, 2.

Rolul ministrului de externe Kánya în provocările maghiare, X, 1. Acuzații la adresa prim-ministrului Gömbös și-a ministrului de externe Kánya, IX, 2.

Cum a putut să finanțeze TESz pe atentatori, XI, 8.

Unde sunt capii neareștii ai complotului; Și femeia blondă are legături cu Ungaria; Altă complicitate (Serviciu făcut de unguri dispăruți), IX, 2; Perceți și azi în Ungaria, XIV, 8. Ultimele știri despre atentatori, IX, 8.

Dup'o lună dela atentat, X, 8. Nu se schimbă cu un atentat fața Europei, XI, 4.

Un anchetator francez la Budapesta, XIV, 6.

Noi dovezi despre complicitatea Ungariei, XIII, 6.

Tot el de cătră pădure: Demersuri ale guvernului maghiar ca să l se admită egalitatea de înarmare, XIV, 6; prim-ministrul Gömbös cere în ajutor procesului Marsillei revizuirea frontierelor, IX, 5.

Procesul dela Geneva: Textul notei iugoslave, XIII, 8; memoriul iugoslav XIII, 5; D. Eckhardt recunoaște desmițând, XIV, 7; ziua l-a a procesului la Liga Națiunilor XIV, 8; **discursul d-lui Titulescu** (în întregime), XV, 5-7, cine apără Ungaria la Geneva (din cazierul lui Eckhardt și Kánya) XV, 3; ciudățeni și alte lucruri eckhardiste dela Geneva XV, 8; După sentința dela Geneva XV, 1; Cum a falsificat agenția telegrafică maghiară sentința Ligii Națiunilor, XV, 1 col. 5; Mari frământări în politica internă mag. în urma sentinței geneveze XV, 8.

Dela Jankapuszta la comuniștii unguri refugiați în România, IX, 3.

Ce are cu Jankapuszta partidul maghiar, XI, 1.

Măsuri în contra tipăriturilor maghiare instigatoare, XI, 5.

Frânța nu mai primește muncitori unguri, XI, 5; Expulzările de unguri din Franța, IX, 3.

Instigația pe chestia expulzării de cetățeni maghiari din Iugoslavia, XV, 8; XVI, 5, 6. XVII, 2.

Excrocherii iredentiste și alte matapazlăcuri

Fedák Sári frustează cu filmul iredentist „Iza Néni” fiscul american I, 8; VI, 7 c. 5; urmări senzaționale: artista Fedák dispăre urmărită de americani și pentru jurământ fals XVI, 4.

Șperțuri pentru partidul d-lui Gömbös dela dentiști ca să se aducă o lege în favoarea lor, I, c. 4-5.

Șperțuri luate la edificările universității din Dobrița I, 8.

Impozit pe moarte (luat de partidul d-lui Gömbös, care face asigurări forțate pentru caz de moarte) XI, 3.

De ce s'au scumpit lemnele (șperțul partidului guvernamental dela furnizorii de lemne) XII, 3.

Conducătorii unui turneu coral iredentist își dau în Germania titluri neadevurate XV, 2; Fedák Sári își face turneul în America cu filmul „Iza néni” sub numele de d-na Franz Molnar, XVI, 4; Kövér Gustav, fost vicepreșed. al partidului maghiar din Orade, își dă la Geneva titlul de vicepreșed. al partidului maghiar din România IV, 8, c. 4.

O vorbă a regentului Horthy: că împarte pe oameni în oameni cum se cade și în oameni de cellalți (lista cabinetului Gömbös sub raportul acestei deosebiri), XII, 6.

O dovadă că Ungaria are serviciu militar obligatoriu (condamnarea unui recrutar nazaritean) XII, 8.

„Budapesti Hírlap” arată că se fac concentrații (după atentatul dela Marsilia) XIII, 3.

Știri despre **levenți**, XIII, 3; accidentul dela cursele levantiste dela Ceaba XI, 2; cheltuieli extraordinare (cu levenții) XII, 6; comanda militară a sportului obligatoriu XV, 3; cursuri obligatorii de apărare antiaeriană în școlile secundare XIII, 6; se sporesc în școlile mag. orele de sport militar, XV, 6; scrima în școlile secundare III, 5, col. 3.

Legături cu Polonia și Italia ale foștilor luptători XIII, 3 (excursii).

Liste de unități militare XIII, 3; XV, 3.

La capitola înarmărilor maghiare, XVI, 2.

Colonizările și improprietățile de viteji XIII, 3 (**fermele a la Jankapuszta**); Destăinuirile de-acum un deceniu ale lui „Bécsi Magyar Ujság”, VII, 3; ce-a recunoscut la 1925 (în privința mărimii acestor ferme) sediu vitejesc, VII, 3.

La ce sunt siliiți în contra națiunilor sărbii din ungaria; o instigație pusă la punct în Camera comunelor, XVI, 6; complicitatea presei maghiare dela noi cu iredenta (pe chestia expulzării) XV, 1.

Ungaria și atentatul dela Marsilia, — bibliografie, XII, 5.

Din tainele atentatului dela Marsilia, de Ion Ioniță, XIII, 2.

Falsificările de franci: Reabilitarea falsificatorilor sub guvernul Gömbös, I, 8; ministrul de externe Kánya acuzat în parlament că a pregătit războiul mondial și a făcut parte din banda falsificatorilor de franci francezi (textul interpelării lui Gyöki), I, 8. Eckhardt mărturisește în parlament că a trebuit să inten-

teze 30 de procese de colonnie pentru că l-au numit falsificator de franci, I, 2.

Fondurile necurate ale firmei Legradl (editura lui „Pesti Hírlap”), ale lui Herczeg Ferenc și ale Ligii TESz, I, 4.

Șperțurile luate de TESz dela căile ferate, XI, 8; subvenția de 10 pengő dela primării a lui TESz, I, 4. Iarăși dela TESz citire XIV, 4; între TESz și studențimea mag. XIV, 4; TESz poate fi recunoscătoare procesului Marsillei (că n'a spart la adunarea-i generală buba cu șperțurile), XV, 2.

Cum își câștigă aderenți și bani Liga Revizionistă, IV, 3, c. 5.

Matapazlăcuri cu pensile invalidilor, XI, 3.

Falsificarea verdictului Ligii Națiunilor în chestia atentatului dela Marsilia, XVI, c. 1; falsificarea opiniei despre Eckhardt a unui ziar elvețian, ibidem.

Legăturile armatei maghiare cu atentatorii dela Marsilia, IX, 2.

Demonstrații militare ungurești cu prilejul atentatului dela Marsilia (Memento) VII, 3; întrunirile camaraderesti XIII, 3; IX, 4.

Pomplierii în slujba armatei, XIII, 4.

Ce-l interesează pe unguri din manevrele din anul acesta XIV, 6.

Urișele pregătiri militare ale Ungariei XIV, 6.

Guvernul maghiar face demersuri la marile puteri (după atentatul dela Marsilia) ca să-i admită egalitatea de înarmare XIV, 6.

Meetingul dela Budapesta al foștilor luptători unguri, germani și italieni, contramandat în ultimul moment, V, 2, c. 4-5 (**Era să fie concomitent cu atentatul dela Marsilia**).

Știri despre aviația maghiară VIII, 15; IX, 3.

Statistici

Românii din Ungaria după noua statistică maghiară (1930), X, 7.

Statistica etnică a Bănătuului din 1770, 1841, 1910, V, 3.

Statistica nominală a popu-

Sumarul pe categorii al colecției din anul 1934

lațel Aradului la 1774, VIII, 10-11.
 Statistica confesională a Aradului la anul 1777, II, 2.
 Clujul etnic (de azi) în lumina statisticilor, XIV, 3.
 Statistici despre studențimea din Ungaria (inclusiv cea originară din statele succesoare) X, 6.

Statistica clerului din Ungaria, X, 6.
 O statistică a societăților din Ungaria, XVI, 3.
 Statistica oficială a flămânzilor din orașele Ungariei, I, 5.
 Statistica incendiilor, XII, 3.

„Uj Magyarország” III, 6.
 Frământări la guvernamentali: între oamenii lui Gömbös și al lui Bethlen, XII, 2; XIV, 4; XVI, 8 (incăierări la Dobrișin, unde bethleniștii au trecut la alegerile jud. în opoziție).
 Concentrări în jurul lui Gömbös (Eckhardt, Wolff, Kozma și partidul naț. al foștilor luptători) XIV, 4; XVI, 8.
 Partid guvernamental cu emblema de forat (copiată de pe emblema baroului Neumann dela Arad), VII, 4.
 Despre Tesz (centra societăților iredentiste, masă de manevră politică a lui Gömbös) XIV, 4; XVI, 8; XIV, 4; XV, 2.

Intoleranță

Față de unguri:
 Medic condamnat pentru că nu și-a luat pălăria din cap când a trecut pe lângă o adunare revizionistă, II, 1, c. 3.
 Preoți protestanți condamnați pentru că au criticat cultul moaștelor Sfântului Ștefan II, 4, c. 1-3, și XVI, 5.
 Darea 'n judecată a preotului Nyisztor pentru că a spus că nu poți identifica pe Ștefan Tisza cu națiunea maghiară, II, 5, c. 3.

Bibliografie (semnalări și recenzii)

Recenzii: Două romane istorice ungurești („Országéptető” de C. Kóos și „Tátságok”, de E. Makkay), de dr. Ilie Dăianu, II, 5.
 „Lăgarul dela Șipote”, de Carol Gantner (carte instigatoare despre lăgarul unguresc din Moldova refugului), IV, 2.
 „Colonizările germane din Dobrogea”, de Ion Georgescu, XI, 2.
 „Pax Hungarica” de Oct. L. Paș (despre articolul cu același titlu al lui Ottlik din „Nouv. Revue de Hongrie”), XV, 2.
 „Eminescu 'n ungurește” (traducerea lui Kibedi) XVI, 2-4.
 Semnalări: „Magyar Szemle”, nr. închinat lui Șt. Bethlen și Ardealului, V, 6.
 „Kimondom”, VI, 6.
 „Danubian Review”, (nr. de pe Sept) I, 4.
 „Revue de Transylvanie” (an. I, no. 4.) în II, 2.
 „Scrisoarea Millerand” de G. Sofronie (în „Familia”) II, 4.
 „Magyar Nyelvújások” de Horger, VII, 2.
 „Nagy Magyarorszag” pe Oct., VII, 2.
 „Székelyalkalmazottak lapja”, VII, 2.

„România cimere és a da...
 „La Lettatura italiana e sua influenza in Ungheria”, Emeric Várady IX, 3.
 „Cavaliere și Kossuth. Studi...
 „National States and national minorities” de C. A. Macari X, X, 2; „Hungary”, de ace...
 Reviste: „Magyar Szemle” Dec., „Nouv. Rev. de Hongrie” pe Dec.; „Magyar Kisebbség” Sept-Oct. X, 4 (cuprinde sumarul pe zece ani al revistei).
 „Reproduceri în rezumat” la...
 „Tământul minoritar în Ardeal sub Unguri și azi”, de Aug. Iliu, (în Revue de Transylvanie, no. 4) III, 1.
 Despre altele vezi capitolele...

Propaganda iredentistă în străinătate

O declarație inconfundabilă a lui Llewellyn, III, 5, c. 2.
 Predica revizionistă a arhiep. de York, XI, 2.
 O instigație a grupului Gower (pe chestia expulzării de cetățeni mag. din Iugoslavia) pusă la punct în camera comunelor, XVI, 6.
 Turisti elvețieni în Ungaria, IV, 2.
 Pașachinele în slujba iredentei (se invită turiști elvețieni la Budapesta, momindu-i că-i așteaptă „grațiile Evelor maghiare”) XIII, 6.

Turiști francezi la Budapesta (se mistifică declarațiile) IV, 4, c. 4-5.
 Luxurile legațiilor ungurești, I, 4.
 O nouă oficină revizionistă: Liga internaț. a studenților, V, 8.
 Cheltuieli cu propaganda, XII, 6.
 Un turneu coral iredentist în Germania, XV, 2.
 Manifeste ale lui „Pesti Hirlap” II, 5; III, 8.
 O instigație mag. pusă la punct în camera comunelor, XVI, 5-6.

Instigații, mistificări, etc.

Instigațiile postului de radio din Budapesta pe chestia examenelor de I. română ale slujbașilor dela noi, IV, 2.
 „Crucea Trianonului” și alte demonstrații ired. IV, 6, c. 6.
 Dint'ale contelui Bethlen X, 2; După jubileul regentului Horthy XII, 2; VII, 5; o instigație a ministrului Fábinyi la o demonstrație jubilară, XI, 4.
 Erezii iredentiste („Regele Isus”, „Inima lui Isus”) X, 8.
 Caricaturi iredentiste din presa X, I.
 O instigație a ministrului Homan, la câteva zile după atentatul dela Marsilia VII, 4, c. 2.
 Cât valorează pentru iredenta mag. legile ospitalității (instigațiile lui G. Lukács la congresul Interparl. dela Stambul) V, 4.
 „Continuă să se piardă în Ardeal pământul unguresc” („Pesti Hirlap” despre statistica vân-

zării de pământuri căpătate de ungurii din Banat prin reforma agrară) X, 2.
 O golii psihopatologic, de Ion Ioniță Bănăceanu XII, I, (instigații ungurești la un congres internaț. din Germania.)
 Povestea unei cocarde maghiare călcată în picioare de actualul primar al Sătmărușului (înainte de-a se fi născut) IV, 8.
 Școlile maghiare de stat dela noi: „o invenție temerară” (afirmație ungurească la Liga Naț.), V, 2.
 Fabricile de minciuni ale d-lui Legrady (dela „Pesti Hirlap”), V, 2.
 14 ani dela ratificarea tratatului dela Trianon, XI, 1; XI, 8.
 Când un primar ungur devine pentru presa budapestană român (el din Salonta) XI, 6.
 Dela Budapesta la Budapesta, XII, 2.

Mâna Budapestei în statele succesoare

Statistica participărilor din statele succesoare la demonstrațiile iredentiste din Ungaria, V, 8; IV, I, c. 4-5.
 Se încep în Ungaria colecte pentru ungurii din statele succesoare (apelul contelui Șt. Bethlen, după ce-a dat în Sept. alarma că Italia a părăsit pe unguri), III, 8; Herceg Ferec, președ. Ligii Revizioniste, se plânge că nu se vor putea transmite colectele, V, 5.
 Partidele maghiare din statele succesoare se pun de acord cu noua politică de provocări a B-pestel (după ce Bethlen a vestit că Italia a trădat revizionismul) IV, 8.
 Importul de cărți budapestane incendiate în statele succesoare Eckhardt îl tăgăduiește la Geneva, iar Darvas face din acest negrăit palat IV, 4; Să se ia măsuri, VII, 7; Tipăriturile budapestane în România (statistică publicată de „Bud. Hirlap”), XIII 1-2.
 Răspălirea instigatorului Gustav Kóvár dela Orade: i s'a triplat latifundul ce-l are în Ungaria, I, 2, c. 5.
 Fonduri pentru presa maghiară de peste graniță, I, 8, c. 4-5.
 Concursurile de frumusețe ale d-lui De Waleffe în slujba iredentei, II, 7.
 6 Oct., ziua iredentistă a Aradului, V, 1; Moaștele koșutiste dela Arad III, 2, IV, 3.
 Cum se scrie despre Arad într'un ziar budapestan admis în România (art. d-lui E. Ligeti din Cluj) VII, 6.
 Spionaj în România VI, 7.
 Amestecul iredentei mag. în Slovacia VI, 7; XIV, 7.
 Provocări la adresa Cehoslovaciei, IX, 8.
 „Slovaci” din slujba iredentei mag XII, 2.
 Agenți ungurești condamnați în Slovacia XIV, 3.

Liga Revizionistă dela B-pesta urzibă să pună mâna pe germanii din Cehoslovacia, X, 2.
 Un banchet iredentist al repatriatilor, X, 2, c. 3. Un bal „bănățean” la B-pesta, XIV, 3.
 Moda iredentistă X, 2.
 Ce are cu lankapuszta partidul mag. (din România) XI, 1.
 Legăturile partidului mag. dela noi cu Ungaria (ce trebuie știut despre congresul interminoritar dela Berna) XI, 7.
 Ce e 'n stare să pună la cale partidul maghar, XII, 1.
 Zarva dela parohia calvină din Arad (pentru că a reușit la alegerea de preot un candidat înșurat cu o româncă), IV, 5, XIII, 4; XVII.

Presa dela Budapesta de modul cum exploatează pe ungurii din România sucumbărilor budapestane III, 4.
 O fabrică de scule excepționale la Budapesta pe România, XII, 6.
 Trianonul și jocul de cărți Petre Petrinca, XVI, 3; Jucării iredentiste XIII, 4.
 Instigații ungurești în c...
 Împrumutul românesc de...
 zestrare; O nevastă de ofiț...
 jand. din Ungaria vine în...
 mâna ca să instigheze; Răp...
 torul comun din Timișoara...
 lui „Pesti Hirlap” și „B...
 Lapok” aduce jicniri M. S...
 gelui XIII, 8; altă îndrăzne...
 aceluiași, XV, 4.

Acțiunea revizionistă

Se recunoaște desertăciunea acțiunii revizioniste:
 Articol de jeremiade al lui Al. Pethő, directorul ziarului „Magyarország”, V, 2.
 Ce-a făcut Ungaria la ea acasă ca să fie îndrăgită de des-

robiții din statele succesoare, IX, 8.
 Revizionismul „inoportun” al contelui Bethlen („Népszava”) X, 8.
 Articolul antitalian al lui Bethlen în „Pester Lloyd”, Sept. II, 8; ecou: Un glas cumințe dela Orade, III, 3.

Politică externă

Italitate față de Italia și Austria: Amenințările contelui Șt. Bethlen la adresa Italiei (articolul senzațional din „Pester Lloyd”, Sept. 1934), pentru că a început să abandoneze revizionismul unguresc și să se apropie de Franța, II, 8; ecoul lui III, 3 (corob. cu III, 7, c. 3: colonii franceze pentru Italia în Africa). — Manifeste austriece (făcute la Budapesta) prin cari

se cere în numele unor austrieci imaginari să se cedeze Burgerlandul Ungariei, II, 1, c. 3; III, 5, c. 4-5; XV, 3.
 După călătoria lui Gömbös la Varșovia; Protestul lui Hliloka în contra planului unei granițe maghiaro-polone comune peste Rusia subcarpatică; Manchester Guardian își bate joc de Gömbös, IX, 5.

Politica internă a Ungariei

Noi legi ungurești, XV, 2.
 Reforma electorală a lui Gömbös și Eckhardt I, 5, 6; IV, 8, c. 5; IX, 8 (Haz de necaz); XV, 2; aspru judecată de d. Krenner dela Cluj, care cere democratizarea Ungariei în interesul revizionismului, V, 5.

Frământările din partidul lui Eckhardt, pricinuite de cărdășia șefului cu guvernul (pe chestia reformei electorale și pe alte chestii) I, 6, c. 3-4; III, 6; scrizuni XIV, 4; iarăși cariera în, Eckhardt III, 6; cariera principatului său aliat Milotay, directo-

Proselitismul unguresc în Ardeal (după unire)

În școli I, 1, c. 4-5.
 Desromânizarea din Săcuime II, I, c. 4-5; XI, 1, XIV, 1.
 Proselitismul partidului maghiar: Studenți maghiari cu nume românești la Univ. din Cluj

(an. 1931.) VII, 5.
 Ungurii get-beget al pânghii lui maghiar VI, 5; XII, 6; me...
 4, c. 5
 Proselitismul bisericii m...
 din Arad, XVII.

Dintr'ale presei maghiare dela noi

Ce poate scrie un renegat decorat de statul român (Tiberiu Zima), III, 5.
 „Brassói Lapok” în contra „Plebiscitului românesc” al ziarului „Curentul”, III, 1.
 Oficiosul partidului maghiar despre „revizuirea vicleșă”, III, 3.
 Un glas cumințe dela Orade III, 3.
 Ponoș în contra țiganilor că nu vorbesc la congresele țigănești ungurești („Keleti Újság”), VI, 8; cu atac antiromânesc în legătură cu vizita în România a voivodului țigănesc din Polonia, IX, 5 (lrf.).
 Nume românești schimonosite

în presa maghiară, IX, 5, VI, 5, c. 3.
 „Brassói Lapok” despre Bazil, IV, 6.
 Presa despre „Gazeta Antirevizionistă”
 „Universul” (Aurel God...
 V, 1; (Oct. Buzeu) X, 5.
 „Vitorul” (C. I. Cod...
 VII, 6.
 „Patria”, X, 5.
 „Uj Magyarország”, XIV, 4.
 „Curentul”, XV, 4.
 Altele: V, 2; d. prof. dr...
 Lupaș, președ. Ligii Antir...
 Ardeal, în conferința tin...
 Sătmăr despre „Problema...
 lor din Transilvania” X, 5.

Sumarul pe categorii al colecției din anul 1934.

Minoritățile din Ungaria și tratamentul lor.

Românii.

scrieri ungurești despre ei: Românii în slujbe (renegați); Un român dat în judecată pentru lese-națiune, face pe jos (mal Ceaba—Seghedin; Noul comitet parohial din Buda; sinuciderea lui V. 6.

Adunările Ligii Revizioniste și asociației „Steagul Patriei” din Balanul Urmancozy, în sașii românești de pe frontieră: Chitihaz (V, 6) și Cerna Ungurească (III, 1; V, 7).

Un proces românesc în Ungaria: al preotului din Chitihaz în fața unor credincioși români; decăderea întrebă ministerul parohiile românești se mai

tin de episcopii din România, VI, 4; VIII, 1.

Români cari își maghiarizează numele, II, 3, VI, 4.

Știri despre românii din Ungaria, de Coriolan Bărbat, VII, 4.

Un președinte de secție de curte de apel român, Muntzán, X, 2, c. 3.

Românii din Ungaria după ultima statistică maghiară, X, 7.

Germanii

„Ieri și azi” de V. Orendi Hommenan, V, 3, c. 4—5.

Un epilog al cazului Bleyer la justitie, XII, 7.

„Volk jenseits der Grenzen”, cartea lui Richard Bahr, critică aspră la adresa tratamentului germanilor din Ungaria, IX, 5.

Maghiarizările de nume

istoricul celor din trecut și al azi. Maghiarizările sociale. Porunci date de autoritățile ungurești de un an și jumătate încoace, II, 3—4.

La școli (v. și precedentă) II, c. 4.

Maghiarizările de nume la Universitatea din Budapesta (ordinea rectoratului) X, 4.

Condamnarea secretarului general al Asoc. germanilor Fr. Sch pentru că a criticat ma-

ghiarizările de nume, V, 1.

Ce-ar zice Ungaria dacă s'ar cere urgurilor din statele succesoare să-și schimbe numele (comentariu șvăbesc), XII, 4.

Un capitol la maghiarizările de nume, de V. Orendi Hommenau (lista unguirilor mari de origine românească, germană, slovacă, etc.), VI, 4; răspuns la răspunsul ce i l-a dat Tiberiu Zima prin „Erdélyi Hírlap”, VII, 5.

Uplă pentru maghiarizarea bisericii ortodoxe din Ungaria

Acțiunea exorcizării Ștefan Németh din Senteș, I, 5, c. 1—4; afacerea parohilor ortodoxe maghiari de episcopiasârbească Buda, I, 5, c. 5; tratativele guvernului maghiar la Constantinopol pentru recunoașterea de episcop ortodox maghiar a lui Németh, II, 5; Minciunul zvon Németh a fost făcut episcop patriarhul din Antiohia, II, 5; protestele dela Arad, Seghedin, II, 6; protestul ortodocșilor din Budapesta la ministerul de Ungurească în contra lui Németh et co. III, 5; Maghiarizarea bisericii sârbești din Seghedin, 6, c. 4—5; despre parohie de cedonene III, 5; despre ortodocșii din Budapesta, III, 6; acțiunea lui Ruszko; guvernul maghiar se lăpădă întâiaoară de Németh și lasă să fie judecat pentru uzurpare de titlu de episcop și mitropolit și pentru judecată, IV, 6; cere protec-

ționit episcop sectar, VII, 8; zvonul se adevărește; ministerul cultelor îl declară ieșit din biserica ortodoxă, pune în vedere adeptilor lui că trebuie să-și anunțe la autorități ieșirea din biserica ortodoxă, și îl lasă să sperie că le va recunoaște biserica după ce se vor fi organizat,

Din raiul hortist

— Stări sociale, latifundii, impozite, licitații, mizerie, etc., etc. —

Latifundii: Statistica nominală din 1933 a proprietarilor de latifundii mai mari de 3000 de iugăre I, 2; II, 3; Alte statistici de latifundii; datorile latifundiarilor; latifundii trecute în mâni nemaghiare, IV, 3; un energic glas ungurec (al fostului ministru Hegedüs Loránt, în „Pesti Hírlap”) în contra fidel-comisurilor, IV, 4; Istoricul fidel-comisurilor, situația lor la 1896 și azi, VI, 8;

Așa-zisa reformă agrară ungurească (despre latifundii date „vitejilor”, vezi capitolele: Inarmările ungurești, și Atentatul dela Marsilia; despre locurile de casă și despre loturile de 1-2-3 iugăre date câtorva dintre sărăntoci, capitolul de față);

Improprietățile dela Tisza-boles, 101 mli de lei iug., XIII, 7. Câte moșii îndatorate au trecut în mâna băncilor într'un an, XIV, 2; Pământurile țărănilor trec în mâna băncilor, XV, 7; X, 6, c. 5; O judecată cu cântec, XII, 3; O poveste cu-o reformă agrară camuflată, XI, 1, în loc de reformă agrară, diplome de recunoștință, VI, 5, XV, 7. Exploatarea Băncii de credit agricol, II, 6, c. 5; li se vând improprietățile lucrurile la licitație, pentru plata pământului, XVI, 4.

VIII, 1; Tot în chestia Ștefan Németh, IX, 7.

Exorcizul Ștefan Németh et co. descriși de „Füzgetlenség” (ziarul lui Gömbös), X, 3—4.

Ce se va întâmpla cu ortodocșii „unguri”, X, 4.

Numele maghiare ale exorcizilor din slujba lui Németh, X, 4.

Patriarhul din Constantinopol, în urma trecerii lui Németh la schismă, restitue episcopiei sârbești de Buda parohie „maghiare” cari se rupseseră de ea, X, 8, c. 3.

Ocupațiile preotului „maghiaro-ortodox” din Budapesta XI, 7.

În chestia bisericilor ortodoxe din Ungaria, XII, 5.

Ecouri ale acțiunii pentru maghiarizarea bisericii ortod. din Ungaria, XIII, 6.

Preoți sârbi închiși la Seghedin (în urma expulzării de cetățeni maghiari din Jugoslavia) XV, 8, c. 3.

Un proiect de lege al lui Urmánczy relativ la biserica ortodoxă din Ungaria II, 1.

Instigații în contra sârbilor din Ungaria, XVII.

Despre tratamentul minoritar

Invățământul minoritar în Ardeal, ieri și azi (rezumatul studiului d-lui Aug. Callani din „Rev. de Transylv.” I, 4) III, 2 „Ieri și azi” de V. Orendi-Hommenau (rezumatul broșurii) V, 3—4.

Despre idealul tratament minoritar din Ungaria, VII, 6; Tot tratamentul minoritar, VII, 6.

Un enlez despre tratamentul minoritar (în general; arată că și Ungaria și-a luat prin tratat dela Trianon obligații) XIV, 3

cazanul public (în unele orașe peste 50% din totalul populației) I, 5, col. 2; ajutorarea șomerilor V, 2, c. 2; 20 de mli de șomeri cu licență V, 2, c. 3; mizeria „cubicilor lor” (constructorilor de șosele) VI, 6, c. 2; „nicăieri pe lume nu-s atâția muritori de foame ca în Ungaria” (vorbă rostită în parlament, de Malasits) VI, 4; a căzut de foame, III, 5, c. 5; Viața satului maghiar descrisă de un lidăr al mișcării revizioniste (Nagy Enli); Eroismul prăpădului, IX, 4; Sinucideri de mizerie V, 2, c. 1—2; XII, 8; Unul care s'a omorât cu dinamită XI, 3; Unsprezece sate de troglodți (oameni cari trăiesc în gropi) într'o plasă din județul Borsod XII, 3; Soarta țărănilor din Ungaria descrisă în gzoizitor de revista fostului prim-ministru Bethlen, XII, 3; Șomerii d-lui Gömbös (politicianizarea șomajului; se dau ajutoare numai la cine se înscrie în partidul guvernului) XI, 4. Iarăși flămânzii, XI, 4. Cifrele vorbesc, XI, 4; Excluderea dela vot a celor cari au primit ajutoare de șomaj, I, 5.

Slujbașii publici: dovezi că nu se achită lefurile cu lunile, iar unii au de primit restanțe pe un an, un an și jumătate: III, 1; IV, 5; mizeria notarilor V, 2, c. 1; VIII, 12, c. 5; XVI, 7; lefurile învățătorilor III, 1; IX, 4; V, 2, c. 2; XII, 3, XIII, 7; dascăli cu leafă de 325 lei pe lună X, 1; Slujbași fără plată, XII, 3; Curbile lefurilor și pensiilor V, 8

Diverse: Ce-a făcut Ungaria

la ea acasă ca să fie îndrăgită de desrobiiți din statele succesoare (o critică aspră a unei gazete b-pestane) IX, 8. Cum a trădat pe țărani regimul ungures postbelic; o declarație senzațională a d-lui Gömbös, XI, 5. O vorbă mare: de geaba orice, dacă nu va fi Ungaria mai „socială”, VIII, 2; „De geaba oricâte drumuri la Roma, până nu se democratizează Ungaria” XI, 6; Numai 3 la mie sunt băieți de țărani la școlile secundare din Ungaria, XI, 4; Gura păcătosului, X, 4; Situația jalnică a izerilor din slujba latifundiarilor XI, 3; IX, 8; Descrește natalitatea, X, 2, c. 3; 40% analfabeți într'un oraș, XV, 3; Greva dela Pápa, XIV, 4; Grevele din Ungaria, XVI, 7; țara libertăților... ideale, XIII, 8. „Minciunile” postului de radio din Bratislava XIII, 2 (despre stările sociale din Ungaria); condamnat pentru că a spus o „vorbă” despre d. Gömbös, XII, 3. Se țin lanț în Ungaria incendiile (statistică) XII, 3; Condițiile sociale ungurești văzute de un secretar general de minister din B-pesta (Cartea „Politica socială maghiară în timpul războiului” a lui Pap Dezső), XII, 4.

Datoriile (contractate cu investiri iredentiste) ale orașelor Seghedin și Dobrița, V, 2, c. 1.

O fraudă de 900 de milioane lei la o școală agricolă superioară XIV, 3.

Stări pre-revoluționare, XVI, 4. Stările dela Bichș, XV, 7.

Trăznăi, cinisme, inconsecvențe ș. a.

Ungaria se pregătește să comemoreze pe Atila, XI, 2; Turanici și ultraturanici XVI, 1, c. 5. Kossuth și Eckhardt, argonauții libertăților, X, 7.

Să se numere anii dela Trianon; băncile goale ale teritoriilor „ocupate” în parlamentul din Budapesta; Szarvas, boricul Ungariei Mari, X, 7.

Iredentism cu de-asila (salut milităresc în fața statuiilor) XI, 6. Dintr'ale contelui Bethlen, X,

2 (Ar fi fost izgonit din Ardeal de români).

Ne acuză că trântim pe ungurii candidați la bacalaureat; iar la Budapesta cad și mai mulți, V, 4, c. 5.

„Lacrimile ungurești din ochii lui Dumnezeu”, XV, 7.

Parcurile iredentiste dela Nagykanizsa, XVI, 5.

Cine apără cultura apusului, XVI, 3.

Un patriotard... desinteresat, XVI, 8.

Iredentismul în școli

Ora revizionistă introdusă astă iarnă în toate școlile I, 2, c. 2—3.

Expoziții, extemporale iredentiste; acțiunea revizionistă a Asoc. profesorilor din Budapesta; răspunsuri școlarești lui Beneș; Te-Deumul de început de an

școlar se face de astă toamnă la „steagurile patriei”, II, 8.

Din preocupările studențimii mag. IX, 7.

Ce ți se cere ca să te poți înscrie la universitățile din Ungaria X, 4.

(Vezi și capitolul despre înarmări: *leventi*).

Minoritarii din România

Proselitismul bisericii minorite din Arad printre români, XVII.

Procesul funcționarilor minoritari dela noi cu statul român, de dr. Dante Gherman, VIII, 16.

Se repetă cazul Gründl, XV, 4. Ungurii centrifugi în slujbe, II, 2, c. 4—5; în satul martirilor Popescu și Leucuțu, IV, 1; „Magyarság” despre concedierile de funcționari români („rămân numai unguri”) IV, 2, c. 4—5; arhitecți români la Arad: 2 din 19, IV, 6.

„Presă românească cu spirit maghiar” (hotărârea partidului mag. de a scoate un ziar româ-

nesc), XII, 1.

Ce e în stare să pună la cale partidul maghiar, XII, 1.

România, pavăza democrației antihitleriste, de Ion Ionță, XV, 3.

Suntem intoleranți? (proiectul de lege a farmaciilor făcut de doi minoritari; o stradă lui Petofi la Lugoj) III, 2.

Presă maghiară dela noi: Cătezanțe în legătură cu atentatul dela Marsilia și cu altele, VII, 11 c. 4—5, XIV, 1; în legătură cu imprumutul intern, XIII, 8; XV, 4. Intre maghiari și germani: Indemnuri ungurești la o apropiere maghiaro-săsească, I, 2; avertis-

Sumarul pe categorii al colecției din anul 1934

ment șvăbesc episcopului Pacha (pentru că încurajează proselitismul maghiar printre șvabi), IV, 2; Călugării ungurești din România, IX, 1; Provocările călu-

gărilor minorității dela Arad, XII, 4; XVII.

Despre sârbi: Conflictetele dintre sârbi din Bănat, I, 7, c. 5.

Adunări: Ardeu, Turda, XII, 7; Arad, Bistrița, XV, 4.

Demonstrațiile dela 1 Dec. XIV, 5-6.

Conferința d-lui Stelian Popescu la Cluj XVI, 7.

Adunări: Timișoara, Sătmăș, Seini, Șomcuta, Alud, XVI, 7. Germanii la demonstrațiile antirevizioniste: la Sătmăș, V, 4, c. 3; la Timișoara (ibid. sârbi) XVI, 7.

Interviewul d-lui prof. I. Lupăș, președ. Ligii Antirevizioniste din Ardeal, dat „Gazetei Antirevizioniste” despre provocările maghiare, VIII, 12.

Regimul străinilor în Ungaria, IV, 1; X, 2.

După ce-a despădurit Ardealul Ungaria împădurește pustă maghiară, XIV, 2.

Adaos la tratamentul minoritar

Germanii din Ungaria, IX, XII, 8.

Pericolul German în Panonia, V, 5; XVII.

Redeșteptarea germană în Panonia XVI, 5.

Sărmanul Szabo Dezső, X, 8 (v. și „A murit Eugen Földi”, XII, 6).

Despre social

Convertirea la irendismul socialiștilor din Ungaria, X, 4; XIV, 1.

Istorie

Despre ținutul Aradului: Asupra politicii Românilor din județul Arad în veacul trecut, de Oct. Lupăș, VIII, 9; Un Dacoromân adevărat: Mihai Velicu, VII, 7; Exemple de vrednicie arădănească (românizarea primăriilor în epoca absolutismului), VIII, 6; Ungurii în ținutul Aradului (arătări cu documente ungurești, despre fiecare sat, de când și de unde sunt acolo unguri), VIII, 7-8, de Isaia Tolan.

Despre orașul Arad: Ca să n-acezeze falsificările, VIII, 1; Scurtă istorie a Aradului VIII, 3; Populația Aradului acum 160 de ani (statistica nominală, după Oto Lakatos) VIII, 10-11; Populația Aradului la 1777 (statistică pe confesiuni) II, 2; Magiarizarea Aradului (după Somogyi), II, 2, de Isaia Tolan. Evreii în Arad, de G. Bogdan-Duică, VIII, 5.

Date privitoare la impunerea limbii maghiare slujbașilor din fosta Ungarie (la 1830 și n-primii ani după anexarea Ardealului), de Isaia Tolan, I, 2.

Despre revoluția lui Horea: Un document inedit despre răscoala lui Horea, de Ed. I. Găvănescu, VIII, 5; În anul comemorării lui Horea, de Ed. I. Găvănescu, XVI, II (în legătură cu broșura d-lui Al. Vaida-Volevod); „Revoluția lui Horea”, de Z. Păclisanu, VIII, 5. Să ne aducem aminte (cu prilejul unui veac și jumătate dela omorirea la Arad a celor 40 de primari și fruntași ai satelor de pe Murășul arădănească cu Horea), XII, 1.

Diverse: O profeție dela 1842 a lui Francisc Deak (despre desmembrarea Austro-Ungariei), VII, 4.

Comandanți de lege românească ai răscoaii lui Kossuth (Czech și G. Pomut; date noi despre generalul Pomut, din „Temesvári Hírlap”, dela un nepot al său), XI, 5-6.

Actualități din trecutul soc. „Emke”: Moșla dela Geoagiu; intervențiile lui „Emke” pentru înființarea unei episcopii ortodoxe maghiare, VI, 6.

Diverse.

Cazul dr. Doval, IV, 1 și 6 (arestarea avocatului Doval din Nădlac, pentru că a vorbit la o adunare antirevizionistă).

Din Ungaria:

Unguri neaoși (de origine macedoneană) IX, 1; Doi desaxați (Gustav Gatz și Dumba) XI, 5; Țara înjurăturilor, XI, 6.

Ce pătești când cazii în disgrația ungurilor (înjurături la adresa „fratelui” turc Tevfik Rușdi bel, pentru că a fost în contra Ungariei în procesul Marșiliei) XV, 4.

Jertfele din război ale ungurilor (o nouă dovadă că s-au eschivat) X, 6.

Navigabilitatea Crișurilor, IX, 1. Cercetări arheologice, XI, 6; IX, 3.

Despre unguri.

O încercare de apropiere româno-maghiară a d-lui Iorga (1931), I, 4, c. 5.

Teatrul unguresc în România și teatrul românesc în fosta Ungarie (comparație budapestană), I, 5.

Congresul interminoritar dela Berna (1934) I, 6, XI, 7.

Partidul maghiar din Banat vrea să facă un recensământ unguresc II, 1, c. 3.

Provocări, spionaje, etc. III, 4, c. 4-5.

„Budapesti Hírlap” cere guvernului român subvenții pentru teatrul maghiar, III, 8, c. 4-5.

Ungurii la Blaj, II, 1; XII, 6.

O asociație a medicilor minoritari (unguri și ungurizați) din Ardeal, III, 4, c. 4-5.

Despre asociația negustorilor și a fabricanților unguri și ungurizați din Ardeal, XV, 2.

Incorectitudinile fostului aditor de plăci din Pecica Șt. Dobzy, IV, 7.

Tricolorul unguresc la Chișineu, XII, 4.

Hărți cu toponimie ung. în Ardeal, XII, 5.

Mișcarea ungurilor din ținutul Huledinului, V, 7, c. 3; XIV, 2.

Călugării ungurești din România, IX, 1; Ordinele călugărești din România, XII, 2; Provocările călugărilor minorității dela Arad, XIII, 4. Acordul dela Roma, XV, 7; Zarva dela parohia protestantă din Pregătiri pentru comemorarea a nouă veacuri dela moartea lui Ștefan I-ul, XI, 6.

Episcopii din Ungaria revoacă ordinul prin care au interzis școlărilor să facă cercetășie; condițiile, X, 6.

Alt ministru ungur care nu-i ungur (B. Homan), XIV, 3.

Mania ungurizării (vin la rând uniforme școlare) XIII, 2.

Dela noi:

Asociația de turism „La Drum” (istoricul ei), VII, 12; cum a început sportul românesc la Arad

(de I. Dabiciu), VIII, 15.

Un profet al desrobirii: Ion Tripa, VIII, 8.

Toponimie arădănească, VIII, 6. Folclor din Arad, Ibid.

Pentru întărirea graniței (instigativă Institutului soc. Banat-Crișana pentru combaterea descreșterii nașterilor) X, 1.

Se înstrămoșează pământurile pe granița arădănească (interpelare în parlament a d-lui deputat dr. Adam Iancu) XVI, 6.

Apel al d-lui prof. Traian Mager pentru alcătuirea unei monografii a patimilor și a desrobirii ținuturilor arădăne, X, 2.

Ungurești, despre lucruri dela noi: „Tempi passati” (despre cârdășia de odinioară dintre unguri și sârbi la Arad), XII, 6.

Un ziar budapestan despre împrumutul intern, XII, 8.

Un interview al d-lui Bocu dat preselor ungurești (mângâie pe minoritarii unguri că și românii sunt tot așa de apăsați de stăpânirea românească ca și dâșii), XIII, 2.

Ce dovedesc analizele de sânge din Ardeal, I, 1.

Să-l ținem și pe asta minte (instigațiile unui fost artist al teatrului maghiar din Cluj), XIII, 2.

Ungurii în America de sud, V, 8, c. 5.

O statistică a profesiunilor ungurești din Cehoslovacia, VI, 5.

Miss Iackapusta XVI, 1.

Pomenirea lui Bouffalo la Budapesta, XVI, 3.

Cât lapte se consumă la Budapesta, XVI, 3.

Mișcarea antirevizionistă

Expoziția Ligii Antirev. I, 1. Notarii ardeleni și Liga Antirev. I, c. 2; I, 7, c. 3.

„Astra” și Liga Antirev. I, 1, c. 3.

Liga Antirev. din Tileagd înfierișă provocările uneltelor irendentei II, 7.

Demonstrațiile antirev. dela Sătmăș. Conferința d-lui minis-

tru Valer Pop, V, 4.

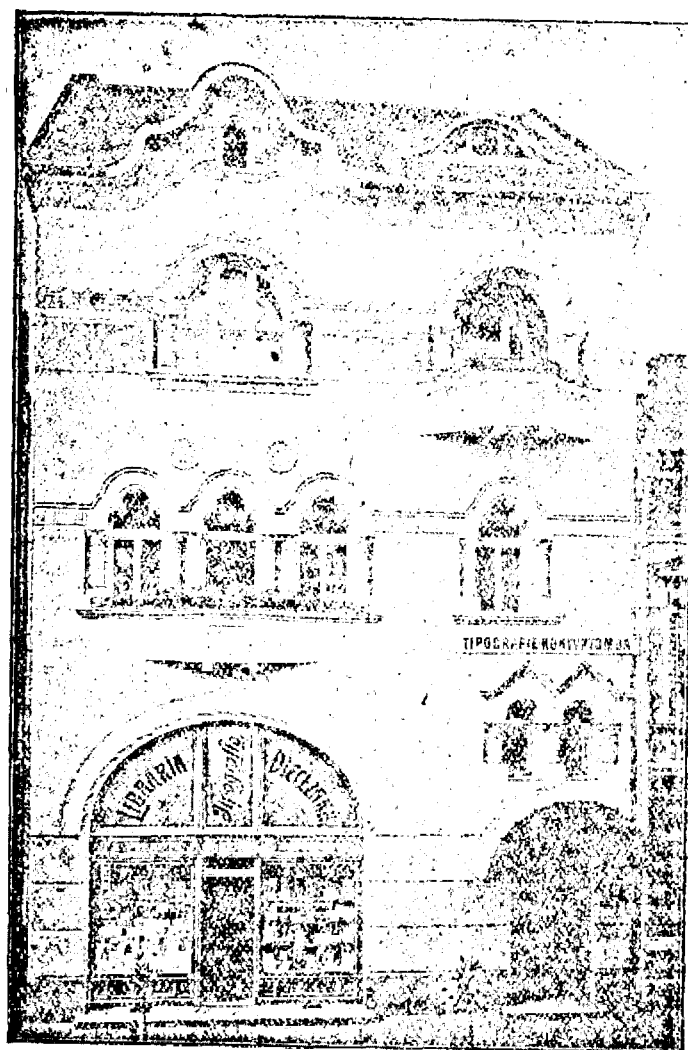
Conferințele comitetului din Cluj al Ligii Antirev. VI, 8. Sediința festivă a aceluiași, VII, 5.

Sediința comitetului din Șimleu, VII, 5.

Demonstrațiile dela Marghita și Sătmăș. Conferința d-lui prof. I. Lupăș despre „Problema orașelor din Transilvania” X, 5.

STELIAN POPESCU
președintele Ligii Antirevizioniste

Tipografia Diecezană